

رئاسة الشُّؤْن الدينيّة
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

၁၁၀

လၢဝ

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

ການເຕືອນໄພຈາກປິດອະຣ໌

ຂຽນໂດຍ ສາດສະດາຈານຜູ້ຊົງຄຸນນະວຸດ
ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລາຮ໌ ບິນ ບາຊ

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

ການເຕືອນໄພຈາກບິດອະຣ໌

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

ຂຽນໂດຍ ສາດສະດາຈານຜູ້ຊົງຄຸນນະວຸດ
ອັບດຸລອະຊິດ ບິນ ອັບດຸລລໍຫ໌ ບິນ ບາຊ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ວາລະສານ ທີ່ຫ້າ:

ຂໍຊື່ຂາດກ່ຽວກັບການສະເລີມສະລອງວັນເກີດຂອງ ທ່ານນະບີ ແລະ ບັນດາວັນເກີດອື່ນໆ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດຂອງອັລລຳຫໍ, ຂໍອວຍພອນຄວາມສັນຕິສຸກແກ່ອຸລຸລຂອງອັລລຳຫໍ, ຕະຫຼອດຈົນຄອບຄົວຂອງທ່ານ, ບັນດາສາວິກສະຫາຍຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ເດີນຕາມທາງນຳຂອງທ່ານ.

ຕໍ່ໄປນີ້: ມີຄຳຖາມເຂົ້າມາຢ່າງຫລວງຫລາຍກ່ຽວຮູກົມກ່ຽວກັບການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນເກີດຂອງທ່ານນະບີ ﷺ, ແລະ ການຍືນຂຶ້ນໃຫ້ກຽດແກ່ທ່ານໃນລະຫວ່າງນັ້ນ, ແລະ ການກ່າວສະລາມແດ່ທ່ານ, ແລະສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ຖືກປະຕິບັດກັນໃນງານສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນເກີດ.

ຄຳຕອບກໍຄື: ບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສະເລີມສະລອງວັນເກີດຂອງທ່ານສາດສະດາ ﷺ ຫຼື ຂອງບຸກຄົນອື່ນ; ເພາະສິ່ງດັ່ງກ່າວເປັນຫນຶ່ງໃນບັນດາບົດອະຫໍທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນມາໃຫມ່ໃນສາດສະຫນາ; ເພາະວ່າທ່ານສາດສະດາ ﷺ ບໍ່ໄດ້ກະທຳ, ທັງບັນດາຄໍ່າລິຟະຫໍຜູ້ຊົງທຳ, ບັນດາຊໍຮາບະຫໍທ່ານອື່ນໆ, ແລະ ບັນດາຕາບີອິນທີ່ດຳເນີນຕາມພວກເຂົາຢ່າງດີງາມໃນຍຸກສະໄໝທີ່ປະເສີດກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ, ເຊິ່ງພວກເຂົາເຫຼົ່ານີ້ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລຸນນະຫໍຫລາຍທີ່ສຸດ, ມີຄວາມຮັກຕໍ່ສາດສະດາຂອງອັລລຳຫໍ ﷺ ຢ່າງສົມບູນທີ່ສຸດ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມບົດບັນຍັດຂອງເພິ່ນໄດ້ດີຢ່າງກວ່າຄົນທີ່ມາລຸ້ນຫຼັງພວກເຂົາ. ແລະ

ພຣະອົງຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ສູງສົ່ງ ໄດ້ຕຣັດໄວ້ໃນຄຳພີຂອງພຣະອົງອັນແຈ່ມແຈ້ງວ່າ:

{...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...}

(...ແລະອັນໃດທີ່ຮູ້ໄດ້ນຳມາຍັງພວກເຈົ້າ ກໍ່ຈົ່ງຍຶດເອົາໄວ້ ແລະ ອັນໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຫ້າມ ກໍ່ຈົ່ງລະເວັ້ນເສຍ...)

[ອັລ-ຮາຊີ: 7]. ແລະ ອັລລໍຫຼີຜູ້ຊົງກຽງໄກ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

{...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ}

(ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຜູ້ທີ່ຝາຜົນຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງເຂົາ (ມຸຮາມັດ) ຈົ່ງລະວັງເຖິດວ່າ ໄພພິບັດຈະປະສົບແກ່ພວກເຂົາ ຫຼື ການລົງໂທດອັນເຈັບແສບຈະປະສົບແກ່ພວກເຂົາ) [ອັນ-ນູຣ: 63] ແລະ ອັລລໍຫຼີຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດໄດ້ຕຣັດວ່າ:

{لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۖ}

(ໂດຍແນ່ນອນ ໃນຮູ້ໂຊດຂອງອັລລໍຫຼີມີແບບຢ່າງອັນດີງາມສຳຫຼັບພວກເຈົ້າແລ້ວ ສຳຫຼັບຜູ້ທີ່ຫວັງຈະພົບອັລລໍຫຼີ ແລະ ວັນໂລກຫນ້າ ແລະ ລຳເລີກເຖິງອັລລໍຫຼີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ)

[ອັລ-ອະຫຼາບ: 21] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

{وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَالْآخِرُونَ أُولَئِكَ الْمُؤَخَّرُونَ ۚ وَلَئِنَّ أَوَّلَ الْبَرِّ

لِلَّهِ عَنْهُمْ وَرَوْضًا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَلِكَ

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۖ}

(ພວກບັນພະຊົນຮຸ່ນກ່ອນໃນຫມູ່ຜູ້ອົບພະຍົບ (ຊາວມຸຮາ

ຍິຣິນຈາກມັກກະຮັ) ແລະໃນຫມູ່ຜູ້ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ (ຊາວ ອັນສ່ຣຈາກມາດີນະຮັ) ແລະ ບັນດາຜູ້ດຳເນີນຕາມພວກເຂົາ ດ້ວຍການເຮັດຄວາມດີນັ້ນ, ອັນລ່ຽມໃຈໃນພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ພໍໃຈໃນພຣະອົງດ້ວຍ ແລະ ພຣະອົງຊົງກຽມໄວ້ໃຫ້ພວກເຂົາແລ້ວ ເຊິ່ງບັນດາສວນສະຫວັນທີ່ມີແມ່ນ້ຳຫລາຍ ສາຍໄຫລຜ່ານຢູ່ເບື້ອງລຸ່ມ ພວກເຂົາຈະພໍານັກຢູ່ໃນນັ້ນຕະຫຼອດການ ນັ້ນຄືຄວາມສຳເລັດໃຈຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່) [ອັດ-ຕຳ ບະຫ: 100] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

(...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...)

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແລ້ວ ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງເຮົາສົມບູນ ເຮົາເລືອກໃຫ້ອິສລາມເປັນສາສະໜາຂອງພວກທ່ານ...) [ອັດ-ມາອິດ: 3]. ແລະ ໂອງການອື່ນ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທ່ານອງມື້ຍັງມີອີກຫຼາຍ. ແລະ ໄດ້ມີການຍິ່ງຍືນຈາກ ທ່ານນະບີ ﷺ (ຊົດລົດລ່ຽ ອະໄລຮີ ວະຊົດລ່າ) ວ່າທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

<<ໃຜກໍ່ຕາມທິເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາສະໜາຂອງເຮົາ ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບໍ່ມີແບບຢ່າງ) ດັ່ງນັ້ນ ສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ (ບໍ່ຖືກຕອບຮັບ ຈາກອັນລ່າ) >> ຄື: ຖືກປະຕິເສດບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ. ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວໃນຫະດີດບົດອື່ນວ່າ:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا،

وَعَصُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ».

«ພວກເຈົ້າຈົ່ງປະຕິບັດຕາມແນວທາງຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແນວທາງຂອງບັນດາຄຳລິເພະທີ່ຜູ້ຊົງທຳທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳຫຼັງຈາກຂ້ອຍ, ພວກເຈົ້າຈົ່ງຍຶດໝັ້ນໃນມັນ ແລະ ຍຶດມັນໄວ້ໃຫ້ແໜ້ນທີ່ສຸດດ້ວຍຜັນກຳມ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈົ່ງລະວັງຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່, ເພາະແທ້ຈິງທຸກໆສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນແມ່ນບິດອະຫິ ແລະ ທຸກໆ ບິດອະຫິຄືການຫຼົງຜິດ». ສະນັ້ນ, ໃນຫະດີສທັງສອງບົດນີ້ຈຶ່ງມີການຕັກເຕືອນຢ່າງເຂັ້ມງວດຈາກການປະດິດສິ່ງບິດອະຫິ, ແລະ ການປະຕິບັດຕາມມັນ,

ແລະ ການປະດິດສິ່ງທີ່ເປັນອຸປະໂຫຼກກຳເຊັ່ນງານເຫຼົ່ານີ້ຂຶ້ນມາ ຍ່ອມສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ອັລລຳຫໍ້ ບໍ່ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສາສະໜາສົມບູນແກ່ປະຊາຊາດນີ້, ແລະ ທ່ານສາດສະນະທູດ ຊັລລຳຮຸ ອະໄລຮິ ວະຊັລລຳ ບໍ່ໄດ້ຊົງເຜີຍແຜ່ສິ່ງທີ່ປະຊາຊາດນີ້ສົມຄວນທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ, ຈົນກະທັ້ງ ຄົນລຸ່ນຫຼັງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຂົ້າມາ, ແລ້ວພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປະດິດສິ່ງໃໝ່ຂຶ້ນໃນກົດບັນຍັດຂອງອັລລຳຫໍ້ໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ; ໂດຍອ້າງວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ຊິດກັບອັລລຳຫໍ້, ແລະ ແນ່ນອນວ່າສິ່ງນີ້ເປັນອັນຕະລາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະ ເປັນການຜ່າຜົນຕໍ່ອັລລຳຫໍ້ ແລະ ສາດສະນະທູດຂອງພຣະອົງ (ຊວ) , ແລະ ອັລລຳຫໍ້ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສາສະໜາສົມບູນແລ້ວແກ່ບວງບ່າວຂອງພຣະອົງ, ແລະ ໄດ້ຊົງປະທານຄວາມໂປດບານຂອງພຣະອົງແກ່ພວກເຂົາຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ແລະ ສາດສະນະທູດ (ຊວ) ກໍໄດ້ນຳຂ່າວສານມາເຜີຍແຜ່ຢ່າງຊັດເຈນແລ້ວ, ແລະ ບໍ່ມີເສັ້ນ

ທາງໃດທີ່ນາໄປສູ່ສວນສະຫວັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກໄຟນະລົກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ທ່ານໄດ້ຊື້ແຈງມັນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດແລ້ວ, ດັ່ງທີ່ມີລາຍງານຢືນຢັນໃນຫະດີທີ່ຊ່ຽຍຫຼັກຈາກ ທ່ານ ອັບດຸລລັ ຫຼື ບິນ ອຳຣຸ ຣ໌ດີຍ໌ລລຸຣຸ ອັນຣຸ ເຊິ່ງທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານສາດສະນະທູດຂອງອັລລຸຮ໌ ຊ໌ລລຸລລຸຣຸ ອະໄລຣີ ວະຊ໌ລລຸ (ຊລ) ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتُهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرُهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

«ບໍ່ມີນະບີທ່ານໃດທີ່ອັລລຸຮ໌ແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນມາ ນອກຈາກຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ຊີ້ນຳພາແກ່ປະຊາຊາດຂອງຕົນໃຫ້ຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຕາມທີ່ລາວໄດ້ຮູ້ມາ ແລະ ຕ້ອງເຕືອນພວກເຂົາຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ຊົ່ວທີ່ສຸດຕາມທີ່ໄດ້ຮູ້ມາ» ລາຍງານໂດຍອີມາມມຸສລິມ.

ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ສາດສະດາຂອງເຮົາ ﷺ ເປັນຜູ້ທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດໃນບັນດາສາດສະດາ ແລະ ເປັນທ່ານສຸດທ້າຍຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ສົມບູນທີ່ສຸດໃນການເຜີຍແຜ່ສານ ແລະ ການໃຫ້ຄຳຕັກເຕືອນ. ດັ່ງນັ້ນ ຫາກວ່າການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນເກີດເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາທີ່ອັລລຸຮ໌ ຕະອາລາຊົງພໍພຣະໄທ, ສາດສະດາທູດ ﷺ ກໍຄົງຈະໄດ້ຊື້ແຈງມັນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດຂອງທ່ານ, ຫຼື ໄດ້ປະຕິບັດມັນໃນຊ່ວງທີ່ທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່, ຫຼື ບັນດາສໍາຫາປະຫຼັກຂອງທ່ານ ຂໍພຣະອົງອັລລຸຮ໌ຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ພວກເຂົາ ກໍຄົງຈະໄດ້ປະຕິບັດມັນ. ເມື່ອບໍ່ມີສິ່ງໃດຈາກທີ່ກ່າວມານັ້ນເກີດຂຶ້ນເລີຍ, ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນມາຈາກສາສະໜາອິສລາມເລີຍ, ແຕ່ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກ

ອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນໃໝ່ ທີ່ສາດສະດາທູດ ﷺ ໄດ້ຕັກເຕືອນປະຊາຊາດຂອງທ່ານກ່ຽວກັບມັນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວໃນບັນດາຫະດີສ. ແລະ ໂອງການ ແລະ ຫະດີອື່ນໆ ທີ່ມີເນື້ອໃນທ່ານນີ້ ມີຢູ່ຫຼວງຫລາຍ.

ແລະ ບັນດານັກວິຊາການກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຊີ້ແຈງຢ່າງຊັດເຈນກ່ຽວກັບການປະຕິເສດງານເມົາລົດ, ແລະ ໄດ້ຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ຈົດມັນ; ໂດຍປະຕິບັດຕາມຫຼັກຖານຕ່າງໆ ທີ່ກ່າວມາ ແລະ ຫຼັກຖານອື່ນໆ, ແລະ ມີນັກວິຊາການຍຸກຫຼັງບາງສ່ວນທີ່ມີຄວາມເຫັນຕ່າງອອກໄປ: ໂດຍໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດໄດ້ ຫາກມັນບໍ່ມີສິ່ງທີ່ສາສະໜາຫ້າມປາມ; ເຊັ່ນ: ການຍົກຍ້ອງທີ່ເກີນຂອບເຂດຕໍ່ຮ່ຳຂອງອັລລຳ ສັລລັລຳຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລັມ, ແລະ ການປິ່ນເປກັນລະຫວ່າງຍິງຊາຍ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງດົນຕີ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆ ທີ່ສາສະນະບັນຍັດ ອັນບໍລິສຸດໄດ້ຫ້າມ, ແລະ ພວກເຂົາຄິດວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງບົດອະຫ໌ທີ່ດີງາມ (ບົດອະຫ໌ຮາສານະຫ໌).

ແລະ ຫຼັກການຂອງສາສະໜາບັນຍັດແມ່ນ: ການນຳເອົາສິ່ງທີ່ຜູ້ຄົນຂັດແຍ້ງກັນກັບຄືນໄປຫາອັລກຸຣອານ ແລະ ຊຸນນະຫ໌ຂອງທ່ານນະບີມຸຮາມັດ ﷺ, ດັ່ງທີ່ອັລລຳໄດ້ຕຳຮັດໄວ້ວ່າ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

(ໂອ້ ບັນດາຜູ້ສັດທາທັງຫຼາຍ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງອັລລຳ ແລະ ເຊື່ອຟັງຮ່ຳຂອງເຖິດ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງໃນຫມູ່ພວກເຈົ້າດ້ວຍ ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັນໃນສິ່ງໃດ ກໍຈົ່ງນຳສິ່ງນັ້ນກັບຄືນໄປຫາ

ອັລລໍຮ໌ ແລະ ອໍຊລ ຫາກພວກເຈົ້າສັດທາຕໍ່ອັລລໍຮ໌ ແລະ ວັນອາຄິເຣາະຫ໌, ນັ້ນແຫລະ ເປັນສິ່ງທີ່ດີຢູ່ ແລະ ເປັນການກັບໄປທີ່ສວຍງາມຢູ່) [ອັລ-ນີຊາ: 59] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

{وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكُّهُ إِلَى اللَّهِ ...}

(ແລະ ບໍ່ວ່າສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັນ ການຕັດສິນໃນເລື່ອງນັ້ນກໍກັບຄືນໄປຫາອັລລໍຮ໌...) [ອັຊ-ຊຸຣ: 10].

ເຮົາໄດ້ນຳເອົາປະເດັນບັນຫານີ້: ຄືການສະເຫລີມສະຫລອງ ວັນເກີດ, ກັບໄປກວດສອບກັບຄຳພີຂອງອັລລໍຮ໌, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ພົບວ່າພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ເຮົາດຳເນີນຕາມທ່ານລໍຊລ ﷺ ໃນສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ນຳມາ, ແລະ ໄດ້ເຕືອນເຮົາກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຫ້າມ, ພ້ອມທັງໄດ້ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ ອັລລໍຮ໌ ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສາດສະໜາຂອງປະຊາຊາດນີ້ສົມບູນແລ້ວ. ແລະ ການສະເຫລີມສະຫລອງນີ້ກໍບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ທ່ານລໍຊລ ﷺ ໄດ້ນຳມາ; ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາດສະໜາທີ່ອັລລໍຮ໌ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ສົມບູນແລ້ວສຳລັບພວກເຮົາ, ແລະ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ເຮົາດຳເນີນຕາມທ່ານລໍຊລໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ແລະ ພວກເຮົາກໍໄດ້ນຳເອົາເລື່ອງດັ່ງກ່າວກັບໄປກວດສອບກັບສຸນນະຫຼັກຂອງທ່ານລໍຊລ ﷺ; ແລ້ວພວກເຮົາກໍບໍ່ພົບວ່າທ່ານໄດ້ເຮັດມັນ, ຫຼືໄດ້ສັ່ງໃຊ້, ແລະ ບັນດາຊຸຮາບະຫຼັກຂອງທ່ານຂໍພຣະອົງອັລລໍຮ໌ຊົງພໍພຣະໂທດພວກເຂົາ ກໍບໍ່ໄດ້ກະທຳມັນ; ດ້ວຍເຫດນີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ໄດ້ວ່າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາ, ແຕ່ມັນຄືບົດອະຫຼີກຖືກປະດິດຂຶ້ນມາໃໝ່, ແລະ ເປັນການຮຽນແບບຊາວຄຳພີ (ຊາວຢິວ ແລະ ຊາວຄຣິສ

ຕຽນ) ໃນບັນດາວັນສະເລີມສະລອງຂອງພວກເຂົາ.

ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຈຶ່ງເປັນທີ່ຊັດເຈນແກ່ທຸກໆ ຄົນທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມບາຖະໜາໃນສັດຈະທຳ, ແລະ ມີຄວາມເປັນທັມໃນການສະແຫວງຫາມັນ ວ່າ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນເກີດຕ່າງໆ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໃນສາສະໜາອິສລາມ, ແຕ່ມັນແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາບົດອະຫິທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່, ທີ່ອັລລຳ ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ອໍລຸລຂອງພຣະອົງ ﷺ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລະຖິ້ມ ແລະ ໃຫ້ລະວັງຈາກມັນ, ແລະ ຜູ້ມີສະຕິບັນຍາບໍ່ຄວນຫລົງເຊື່ອຕາມຄົນສ່ວນຫຼາຍທີ່ປະຕິບັດກັນໃນທຸກຫົນທຸກແຫ່ງ, ເພາະວ່າສັດຈະທຳນັ້ນບໍ່ໄດ້ວັດແທກກັນທີ່ຈຳນວນຄົນປະຕິບັດ, ແຕ່ຫາກວັດແທກກັນດ້ວຍຫລັກຖານທາງສາສະໜາ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ສູງສົ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບຊາວຢິວ ແລະ ຊາວຄຣິສຕຽນວ່າ :

﴿وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

"ແລະ ພວກເຂົາກ່າວວ່າ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ເຂົ້າສວນສະຫວັນນອກຈາກຜູ້ທີ່ເປັນຊາວຢິວ ຫຼື ຄຣິດສະຕຽນ. ນັ້ນຄືຄວາມບາຖະໜາຂອງພວກເຂົາ. ຈົ່ງກ່າວເຖິດ (ມຸຮຳມັດ): ຈົ່ງນຳຫຼັກຖານຂອງພວກເຈົ້າມາ ຫາກພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ສັດຈິງ." [ອັລ-ບະກຳຣາະຫັ: 111], ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

(ແລະ ຫາກເຈົ້າເຊື່ອຟັງຄົນສ່ວນຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນ ພວກເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຫລົງທາງອອກຈາກຫົນທາງຂອງອັລລຳ

ຫ...)] [ອັລ-ອັນອາມ: 116]

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນເກີດສ່ວນໃຫຍ່ເຫຼົ່ານີ້ ນອກຈາກທີ່ມັນຈະເປັນບົດອະທິເລັ່ວ ກໍຍັງບໍ່ປາດສະຈາກທີ່ຈະປະກອບດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອື່ນໆ ອີກ; ເຊັ່ນ: ການບິນເບກັນລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ການນຳໃຊ້ບົດເພງ ແລະ ເຄື່ອງດົນຕີ, ການດື່ມສິ່ງມືນເມົາ ແລະ ຢາເສບຕິດ, ແລະ ບັນດາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອື່ນໆ, ແລະ ບາງທີກໍ່ອາດມີສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນ, ເຊິ່ງກໍ່ຄື ຊີວິດໃຫຍ່, ອັນເກີດຈາກການເຮັດເກີນຢ່າງຂອບເຂດຕໍ່ຮູ້ ລຸລລໍ ຫຼື ຕໍ່ບຸກຄົນອື່ນໆ ທີ່ເປັນຄົນສັລິ ດ້ວຍການຂໍ້ວົງວອນຕໍ່ພວກເພິ່ນ, ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພວກເພິ່ນ, ຂໍການສະໜັບສະໜູນຈາກພວກເພິ່ນ, ແລະ ການມີຄວາມເຊື່ອວ່າພວກເພິ່ນຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ເລິກລັບ, ຕະຫຼອດຈົນບັນດາສິ່ງອື່ນໆ ໃນທຳນອງດຽວກັນທີ່ເປັນການປະຕິເສດສັດທາ ຊຶ່ງຄົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ປະຕິບັດກັນ ໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຈັດງານສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນເກີດຂອງນະບີ ຫຼື ແລະ ຂອງຄົນອື່ນໆ ທີ່ພວກເຂົາເອີ້ນວ່າເປັນຄົນສັລິ, ແລະ ມີລາຍງານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ຈາກຮູ້ ລຸລລໍ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«يَاكُمْ وَالْعُلُو فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْعُلُو فِي الدِّينِ».

«ພວກເຈົ້າຈົ່ງລະວັງການເຄັ່ງຄັດເກີນຂອບເຂດໃນເລື່ອງສາສະໜາ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ການເຄັ່ງຄັດເກີນຂອບເຂດໃນເລື່ອງສາສະໜາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາຊົນຊາດກ່ອນພວກເຈົ້າພຶນາດ» ແລະ ທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊັລລັລລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລາ ຫຍັງໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَظَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ»

«ຢ່າໄດ້ສັນລະເສີນຂ້ອຍ ຄືທີ່ຊາວຄຣິດສະຕຽນໄດ້ສັນລະເສີນບຸດຂອງພຣະນາງມັຣຍາ, ແທ້ຈິງ ຂ້ອຍເປັນພຽງບ່າວ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ: ຂ້ອຍເປັນບ່າວຂອງອັລລາ ແລະ ເປັນສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ» ບັນທຶກໂດຍ ອັລບຸກຄໍຣີ ໃນຊໍຣິຫໍຂອງທ່ານ, ຈາກຫະດີສຂອງ ທ່ານ ອຸມັຣ (ຂໍອັລລາ ຊົງພິພາດໂທດທ່ານ).

ແລະ ໜຶ່ງໃນເລື່ອງທີ່ໜ້າປະຫຼາດໃຈ ແລະ ແບກກໍຄື: ການທີ່ຄົນຈຳນວນຫຼາຍພັດມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະ ພາກພຽນໃນການເຂົ້າຮ່ວມງານສະເລີມສະລອງທີ່ເປັນບິດອະຫິເຫຼົ່ານີ້, ທັງຍັງປົກປ້ອງມັນ, ແຕ່ພັດລະເລີຍຕໍ່ສິ່ງທີ່ອັລລາໄດ້ກຳນົດເປັນພັນທະແກ່ພວກເຂົາ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມກັນລະຫມາດຈຸມາອະຫິ (ວັນສຸກ) ແລະ ຈະມາອະຫິ (ເປັນໝູ່ຄະນະ), ໂດຍບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວເລີຍ, ແລະ ບໍ່ເຫັນວ່າຕົນເອງໄດ້ກະທຳສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ. ແລະ ບໍ່ຕ້ອງສົງໃສເລີຍວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນແມ່ນມາຈາກຄວາມອ່ອນແອຂອງອີມານ (ຄວາມສັດທາ), ການຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ແລະ ການທີ່ຫົວໃຈຖືກປົກຄຸມໄປດ້ວຍບາບກຳ ແລະ ການຜ່າຜົນຊະນິດຕ່າງໆ. ເຮົາຂໍຕໍ່ອັລລາໃຫ້ປະທານຄວາມປອດໄພໃຫ້ພົ້ນໄພແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ແກ່ຊາວມຸສລິມທັງຫຼາຍ.

ແລະ ໜຶ່ງໃນນັ້ນກໍຄື: ການທີ່ບາງຄົນມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ສາດສະດາທູດຂອງອັລລາ ﷺ ຈະມາຮ່ວມງານສະເຫລີມສະຫລອງວັນເກີດ; ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກເຂົາຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຢືນໃຫ້ກຽດເພີ່ນ ພ້ອມທັງກ່າວຄຳທັກທາຍ ແລະ ຕ້ອນຮັບ, ແລະ ນີ້ຄືຄວາມເຊື່ອ

ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງອັນໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຄວາມໂງ່ຈ້າທີ່ຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດ, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວ ທ່ານສາດສະດາທູດ ﷺ ຈະບໍ່ອອກຈາກຫລຸມສົບຂອງທ່ານກ່ອນວັນກີຢາມະຫັ, ແລະບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ກັບບຸກຄົນໃດໄດ້, ແລະ ບໍ່ໄດ້ມາຮ່ວມໃນການລຸມນຸມຂອງພວກເຂົາ, ແຕ່ທ່ານຍັງຄົງຢູ່ໃນຫລຸມສົບຂອງທ່ານຈົນເຖິງວັນກີຢາມະຫັ, ແລະດວງວິນຍານຂອງທ່ານກໍ່ຢູ່ໃນສະຖານທີ່ອັນສູງສົ່ງທີ່ສຸດ (ອິລລີຈິນ) ຢູ່ກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານໃນສະຖານທີ່ແຫ່ງກຽດຕິຍົດ, ດັ່ງທີ່ອັລລໍຫັ ຕາອາລາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

(ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾)

(ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແທ້ຈິງພວກເຈົ້າຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ)
(ແລ້ວແທ້ຈິງ ພວກເຈົ້າຈະຖືກໃຫ້ຜົ້ນຄົນຊົບຂຶ້ນມາໃນວັນກີຢາມະຫັ) [ອັລ-ມຸມິນູນ: 15, 16].

ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ.»

«ຂ້ອຍຄືຄົນທຳອິດທີ່ຫຼຸມຝັງສົບຈະຖືກເປີດອອກໃຫ້ໃນວັນກີຢາມະຫັ, ແລະ ຂ້ອຍຄືຜູ້ໃຫ້ການຊະຟາອະຫັຄົນທຳອິດ, ແລະ ເປັນຄົນທຳອິດທີ່ການຊະຟາອະຫັຈະຖືກຕອບຮັບ» ຂໍການສະດຸດີອັນປະເສີດຢຶ່ງ ແລະ ຄວາມສັນຕິສຸກປອດໄພຈາກພຣະຜູ້ອະພິບານ ຈົ່ງມີແດ່ທ່ານດ້ວຍເຖິດ.

ໂອງການທັງສອງອັນຊົງກຽດນີ້ ແລະ ຫະດີຊອັນຊົງກຽດ, ຕະຫຼອດຈົນພຣະຄຳພີ ແລະ ຫະດີຊອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍໃນທຳນອງດຽວກັນ: ທັງໝົດນີ້ລ້ວນບົ່ງບອກວ່າ ທ່ານນະບີ ຊໍລໍລໍຊຸອະໄລຮີ ວະສັລລຳ ແລະ ບັນດາຜູ້ຕາຍຄົນອື່ນໆ, ແທ້ຈິງແລ້ວພ

ວກເຂົາຈະອອກມາຈາກຫຼຸມສົບຂອງພວກເຂົາໃນວັນກິຢາມະ
ຫ໌, ແລະ ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ເອກະພາບກັນໃນໝູ່ນັກວິຊາການຊາ
ວມຸສລິມ; ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ້ງໃດໆ ລະຫວ່າງພວກເຂົາ. ສະນັ້ນ
, ຈຶ່ງສົມຄວນແກ່ມຸສລິມທຸກຄົນທີ່ຈະເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະ ລະມັດລະວັງຕໍ່ສິ່ງທີ່ບັນດາຜູ້ໂງ່ເຂົາ ແລະ ຜູ້ທີ່ຄ້າຍຄືພວ
ກເຂົາໄດ້ອຸປະໂຫລກຂຶ້ນ ຈາກບັນດາສິ່ງໃໝ່ໆ ໃນສາສະໜາ ແ
ລະ ເລື່ອງງົມງາຍ; ເຊິ່ງອັລລຳຫຼໍ່ໄດ້ຊົງປະທານຫລັກຖານໃດໆ ໃ
ຫ້ແກ່ມັນເລີຍ, ແລະ ອັລລຳຫຼໍ່ຜູ້ທີ່ຖືກຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ, ແ
ລະ ຕໍ່ພຣະອົງເທົ່ານັ້ນທີ່ເຮົາຂໍມອບໝາຍ, ແລະ ບໍ່ມີອຳນາດ ແ
ລະ ພະລັງໃດໆ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍພຣະອົງ.

ສຳລັບການຊໍລະວາດ ສັນລະເສີນ ແລະ ການຂໍຄວາມສັນຕິ
ສຸກແດ່ທ່ານອໍຊູລ ລຸລລໍຫ໌ ﷺ: ແມ່ນໜຶ່ງໃນການເຂົ້າໃກ້ຊິດ
(ກັບພຣະເຈົ້າ) ທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນໜຶ່ງໃນການງານທີ່
ມີຄຸນນະທຳ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງອັລລໍຫ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

تَسْلِيمًا﴾

ຄວາມວ່າ: (ແທ້ຈິງ ອັລລໍຫ໌ ແລະ ບັນດາມະລາອີກະຫ໌ຂອງ
ພຣະອົງ ຈະປະທານພອນໃຫ້ແກ່ທ່ານນະບີ, ໃຫ້ ບັນດາຜູ້ສັດທາ
ທັງຫລາຍ, ພວກເຈົ້າຈຶ່ງປະທານພອນໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ຈຶ່ງໃ
ຫ້ຄວາມສັນຕິສຸກແກ່ລາວຢ່າງສົມບູນ) [ອັລ-ອະຫ໌ຊາບ: 56]
ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

«ຜູ້ໃດທີ່ຊໍລະວາດ ໃຫ້ຂ້ອຍໜຶ່ງຄັ້ງ, ພຣະອົງຈະຊໍລະວາດ
ສັນລະເສີນໃຫ້ລາວສິບຄັ້ງ» ແລະ ມັນຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນທຸກຊ່ວຍ

ງເວລາ, ແລະຖືກເນັ້ນຫນັກເປັນພິເສດໃນຕອນທ້າຍຂອງທຸກ
ການລະຫມາດ, ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ຍັງເປັນພາກບັງຄັບຕາມທັດ
ສະນະຂອງນັກວິຊາການກຸ່ມຫນຶ່ງ ໃນການກ່າວຕັດຊະຮຸດຄັ້ງ
ສຸດທ້າຍຂອງທຸກການລະຫມາດ. ແລະ ການເປັນສູນນະໂນມາ
ງມັນຍິ່ງຖືກເນັ້ນຫນັກໃນຫຼາຍໆກໍລະນີ; ເຊິ່ງໃນນັ້ນລວມມີ ຫຼັ
ງຈາກການອະຊານ, ເມື່ອມີການກ່າວເຖິງທ່ານ ຊໍລ໌ລ໌ລ໌ຮຸ ອະໄ
ລຣີ ວະຊໍລວາ, ແລະ ໃນວັນສຸກ ແລະ ຄືນຂອງມັນ, ດັ່ງທີ່ຮະດຶຊ
ຫຼວງຫຼາຍໄດ້ບົ່ງຊີ້ເຮົາໄວ້.

ຂໍ້ອ້ວລໍຫໍ່ ຊົງໂປດປະທານຄວາມສໍາເລັດແກ່ພວກເຮົາ ແ
ລະ ບັນດາຊາວມຸສລິມທັງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຖ່
ອງແທ້ໃນສາສະໜາຂອງພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງຢູ່
ບົນສາສະໜານັ້ນ, ແລະ ຂໍຊົງໂປດໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍືດໝັ້ນໃນອຸ
ນະນະ ແລະ ລະແວດລະວັງຈາກບົດອະໄຫວ, ແທ້ພຣະອົງຊົງເປັນ
ຜູ້ຊົງເມດຕາທີ່ດີເລີດ.

ຂໍ້ອ້ວລໍຫໍ່ ຊົງປະທານການສະດຸດິ ຄວາມສັນຕິ ແລະ ຄວາມ
ຈໍາເລີນແດ່ທ່ານນະບົມຮໍາມັດຂອງເຮົາ ແດ່ຄອບຄົວຂອງທ່າ
ນ ແລະ ມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

***

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ວະລາສານ ທີ່ຫົກ:

ຂໍຊື້ຂາດກ່ຽວກັບການສະເຫຼີມສະຫຼອງຄຳຄືນແຫ່

ງອິສຣ໌ອ໌ ແລະ ມຽະຣອຕ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນສິດຂອງອັລລຳ, ຊໍລະວາດ ແລະ ສະລາມສັນຕິ ຂໍຈົ່ງປະສົບຕໍ່ຮ່ຊລຂອງອັລລຳ, ພ້ອມດ້ວຍວົງ ວານ ແລະ ມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍວ່າ ເຫດການອິສຣ໌ ແລະ ມຽະຣອຕ ແມ່ນ ໜຶ່ງໃນບັນດາສິ່ງອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອັລລຳ ທີ່ເປັນການ ຍືນຍັນເຖິງຄວາມສັດຈິງຂອງສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ, ທ່ານ ນະບີມຸຮຳມັດ ﷺ, ແລະ ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຕຳແໜ່ງຂອງທ່ານ ຕໍ່ໜ້າອັລລຳ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່, ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ ມັນຍັງເປັນຫລັກຖານທີ່ຊີ້ບອກເຖິງອານຸພາບອັນມະຫັດສະຈັນຂອງອັລລຳ, ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ ຊຸບຮານະຮູ ວະຕະອາລາ ເໜື ອບັນດາສິ່ງຖືກສ້າງທັງໝົດຂອງພຣະອົງ, ອັລລຳ ຊຸບຮານະ ຮູ ວະຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

(سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا)

(الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَائِنَتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٠﴾)

(ມະຫາບໍຣິສຸດແດ່ພຣະອົງ ຜູ້ຊົງນຳບ່າວຂອງພຣະອົງເດີນ ທາງໃນຍາມຄຳຄືນ ຈາກມັສຍິດອັລ-ຮະຣອມ ໄປຍັງມັສຍິດອັ ລ-ອັກຊຳ, ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມຈຳເຣີນແກ່ບໍລິເວນອ້ອມຮອບມັນ, ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ທ່ານໄດ້ເຫັນສ່ວນໜຶ່ງຈາກບັນດາສັນຍານຂອງເຮົາ, ແທ້ຈິງພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງໄດ້ຍິນ ຜູ້ຊົງເຫັນ.)

[ອັລ-ອິສຣ໌: 1].

ມີລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ລາຍງາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເຖິງທ່ານສາສະນະທູດຂອງອັລລໍຮ໌ ﷺ ວ່າ ທ່ານໄດ້ຖືກນຳຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນຟ້າທັງຫຼາຍ, ແລະ ປະຕູຂອງຊັ້ນຟ້າກໍໄດ້ຖືກເປີດອອກໃຫ້ແກ່ທ່ານ ຈົນກະທັ່ງຜ່ານພື້ນຊັ້ນຟ້າທົດເຈັດໄປ. ຈາກນັ້ນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ກໍໄດ້ສົນທະນາກັບທ່ານຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງ, ແລະ ໄດ້ບັນຍັດການລະຫມາດຫ້າເວລາໃຫ້ແກ່ທ່ານ. ເຊິ່ງເບື້ອງຕົ້ນ ອັລລໍຮ໌ໄດ້ບັນຍັດມັນໄວ້ ຫ້າສິບເວລາ, ແຕ່ນະບີມຸຮຳມັດ ﷺ ຂອງພວກເຮົາກໍບໍ່ຍຸດຍັງທີ່ຈະກັບໄປຂໍການຜ່ອນຜັນ, ຈົນກະທັ່ງພຣະອົງໄດ້ກຳໜົດໃຫ້ເຫຼືອພຽງຫ້າເວລາ. ສະນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງເປັນຫ້າເວລາໃນການປະຕິບັດ, ແລະ ເປັນຫ້າສິບເທົ່າໃນຜົນບຸນ; ເພາະວ່າຄວາມດີໜຶ່ງຢ່າງນັ້ນຈະຖືກຕອບແທນເປັນສິບເທົ່າ. ດັ່ງນັ້ນ, ມວນການສັນລະເສີນ ແລະ ການຂອບພຣະຄຸນທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນກຳມະສິດຂອງອັລລໍຮ໌ ຕໍ່ຄວາມໂປດປານທັງໝົດຂອງພຣະອົງ.

ແລະ ສຳລັບຄຳຄືນທີ່ເຫດການອິສຣ໌ມຽະຮອຕ໌ໄດ້ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ, ບໍ່ມີລາຍງານໃນບັນດາຫະດີຊທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ທີ່ກຳນົດມັນໄວ້, ທັງໃນເດືອນຮໍຍັບ ແລະ ເດືອນອື່ນໆ, ແລະ ທຸກສິ່ງທີ່ຖືກລາຍງານມາກ່ຽວກັບການກຳນົດຄືນດັ່ງກ່າວ ກໍບໍ່ໄດ້ຮັບການຢືນຢັນຈາກທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລໍຮ໌ຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລ໌ລ໌ມ ຕາມທັດສະນະຂອງບັນດານັກວິຊາການດ້ານຫະດີຊ, ແລະ ອັລລໍຮ໌ຊົງມີວິທະຍາບັນຍາອັນສູງສົ່ງ ໃນການທີ່ພຣະອົງຊົງເຮັດໃຫ້ມະນຸດລົມມັນ, ແລະ ຫາກວ່າການກຳນົດຄືນດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຢືນຢັນ ກໍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊາວມຸສລິມກຳນົດເອົາມັນເປັນຄືນພິເສດເພື່ອປະກອບອົບາດະຫາໃດໆ, ແລະ ກໍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາຈັດງານ

ສະເຫຼີມສະຫຼອງ; ເພາະວ່າ ທ່ານນະບີ ຊໍລ໌ລ໌ລ໌ຮຸ ອະໄລຮິ ວະສັ
ລ໌ລ໌ມ ແລະ ບັນດາສໍາຫາບະຣ໌ຂອງທ່ານ ຣໍດີຍ໌ລ໌ລ໌ຮຸ ອັນຮຸມ ກໍ່ບໍ່
ໄດ້ຈັດງານສະເຫຼີມສະຫຼອງມັນ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດສິ່ງໃດເປັນກ
ານພິເສດສຳລັບມັນ. ຫາກການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄຳຄືນດັ່ງ
ກ່າວເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜາ, ທ່ານຣໍຊຸລ ກໍ່ຄົງ
ຈະຊີ້ແຈງມັນໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດຂອງທ່ານແລ້ວ; ບໍ່ວ່າຈະເປັນ
ດ້ວຍຄຳເວົ້າ ຫຼື ດ້ວຍການກະທຳກໍ່ຕາມ. ແລະ ຫາກມີສິ່ງໃດຈ
າກເລື່ອງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ກໍ່ຄົງຈະເປັນທີ່ຮັບຮູ້ ແລະ ເປັນທີ່ເລື່ອງ
ລຶກັນໄປແລ້ວ, ແລະ ບັນດາຊຸຮາບະຫກໍ່ຄົງຈະລາຍງານມັນມາ
ເຖິງພວກເຮົາແລ້ວ. ເພາະພວກເຂົາໄດ້ລາຍງານຈາກນະບີຂອ
ງພວກເຂົາ ທຸກສິ່ງທີ່ປະຊາຊາດຕ້ອງການ, ແລະ ພວກເຂົາ
ບໍ່ໄດ້ລະເລີຍສິ່ງໃດຈາກສາສະໜາເລີຍ, ແຕ່ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ວ່
າໜ້າໄປສູ່ທຸກຄວາມດີງາມ. ດັ່ງນັ້ນ, ຫາກການສະເຫຼີມສະຫຼ
ອງໃນຄຳຄືນນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໄວ້ໃນສາສະໜາ ພວກເຂົ
າກໍ່ຄົງຈະເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ປະຕິບັດມັນ. ແລະ ທ່ານນະບີ ບັນ
ຜູ້ທີ່ບາດຖະຫນາດີຕໍ່ມວນມະນຸດທີ່ສຸດ, ທ່ານໄດ້ເຜີຍແຜ່ສານ
ຢ່າງຄົບຖ້ວນສົມບູນ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫ
ມາຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຖ້າຫາກວ່າການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ
ແລະ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄຳຄືນນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຈາກສາ
ສະໜາຂອງອັລລຳຫໍ່ແລ້ວ, ທ່ານນະບີ ກໍ່ຄົງຈະບໍ່ລະເລີຍ ແລ
ະ ບໍ່ປິດບັງມັນໄວ້. ເມື່ອບໍ່ມີສິ່ງໃດຈາກທີ່ກ່າວມານັ້ນເກີດຂຶ້ນ;
ຈິ່ງເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມ
ສຳຄັນຕໍ່ມັນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຈາກອິສລາມເລີຍ. ອັລລຳຫໍ່
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງອຸມມະຫນີ້ສົມບູນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ເຮັ
ດໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງຄົບຖ້ວນສົມບູນແກ່ພວກ

ເຂົາ, ແລະ ໄດ້ຕຳຫນິຜູ້ທີ່ບັນຍັດສິ່ງໃຫມ່ຂຶ້ນມາໃນສາສະໜາໃນສິ່ງທີ່ອັລລາຮັບໄດ້ອະນຸຍາດ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ສູງສິ່ງໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄຳພີອັນຊັດແຈ້ງຂອງພຣະອົງວ່າ:

(...الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا...)

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແລ້ວ ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງເຮົາສົມບູນ ເຮົາເລືອກໃຫ້ອິສລາມເປັນສາສະໜາຂອງພວກທ່ານ...)

[ອັລ-ມາອີດະຫ: 3] ແລະ ອັລລາຮັບໄດ້ຕຣັດວ່າ:

(أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ

لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ)

(ຫຼື ວ່າພວກເຂົາມີບັນດາພາຄີທີ່ໄດ້ວາງບົດບັນຍັດທາງສາສະໜາໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ໃນສິ່ງທີ່ອັລລາຮັບໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ? ແລະ ຫາກບໍ່ແມ່ນພຣະດຳລັດແຫ່ງການຕັດສິນ (ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນ) ແນ່ນອນກໍຄົງຈະຖືກຕັດສິນລະຫວ່າງພວກເຂົາໄປແລ້ວ. ແລະ ແທ້ຈິງບັນດາຜູ້ອະທຳນັ້ນ ສຳລັບພວກເຂົາຄືການລົງໂທດອັນເຈັບປວດ.) [ອັລ-ຊູຣ: 21].

ແລະ ໄດ້ມີການຍືນຍັນໃນບັນດາຫະດີຊທີ່ຊໍເຮັຍຫໍຈາກທ່ານຮໍຊຸລ ຂອງອັລລາຮັບ ﷺ ເຖິງການຕັກເຕືອນຈາກສິ່ງທີ່ເປັນບົດອະຫໍ, ແລະ ການຊີ້ແຈ້ງຢ່າງເປີດເຜີຍວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວເປັນການຫຼົງຜິດ; ເພື່ອເປັນການເຕືອນສະຕິແກ່ອຸມມະຫໍເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງມັນ, ແລະ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາອອກຫ່າງຈາກການກະທຳມັນ, ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງໃນນັ້ນຄື: ສິ່ງທີ່ຖືກ

ຢືນຢັນໃນຊໍເຮັຍຫັທັງສອງ ຈາກການລາຍງານຂອງທ່ານຍິງອາ
າອີຊະຫ໌ ຣໍດີຍ໌ລວຣຸ ອັນຮາ, ຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາສະໜາຂອງເຮົາ
າ ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບໍ່ມີແບບຢ່າງ) ດັ່ງນັ້ນສິ່ງ
ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ (ບໍ່ຖືກຕອບຮັບຈາກ
ກອ໌ລວຣຸ)” ແລະ ໃນອີກລາຍງານໜຶ່ງຂອງອີ່ມາມມຸສລິມ:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາດສະໜາທີ່ເຮົາ
ບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ ດັ່ງນັ້ນກົດຈະການນັ້ນຈະຖືກປະຕິເສດບໍ່ຕອບ
ຮັບ” ແລະ ໃນຊໍເຮັຍຫັມມຸສລິມ ຈາກທ່ານຈາບິຣ ຣໍດີຍ໌ລວຣຸ ອັ
ນຣຸ ໄດ້ກ່າວວ່າ: ທ່ານຣໍຊຸລ ෈ ເຄີຍກ່າວໃນຄຸດບະຫ໌ຂອງທ່ານໃ
ນວັນສຸກວ່າ:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ
الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ».

<<ຫຼັງຈາກນີ້, ແທ້ຈິງຄຳເວົ້າທີ່ດີທີ່ສຸດຄືຄຳພີຂອງອັລລຳຫ໌
, ແລະ ແນວທາງທີ່ດີທີ່ສຸດຄືແນວທາງຂອງມຸຮາມັດ ຊໍລວ໌ລວ
ຣຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລາ, ແລະ ເລື່ອງລາວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດຄືບັນດາ
ສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂລກຂຶ້ນມາໃໝ່, ແລະທຸກ ໆ ບົດອະຫ໌ເປັນການ
ຫລົງຜິດ>> ທ່ານ ອັນ-ນາຊາອີ ໄດ້ລາຍງານເພີ່ມດ້ວຍສາຍລາ
ຍງານທີ່ດີ ດັ່ງນີ້:

«وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

«ແລະທຸກ ໆ ການຫລົງຜິດແມ່ນຢູ່ໃນໄພນະລົກ.» ໃນບັນ

ຫົກຊຸນັນ ລາຍງານຈາກທ່ານ ອັລ-ອິຣບາດ ບິນ ຊາຣິຍະຫ໌ ຣໍດີ ຍັລລໍຣຸ ອັນຣຸ ກ່າວວ່າ: ທ່ານຣໍຊຸລລຸລວ໌ຫ໌ ﷺ ໄດ້ຕົກເຕືອນພວກເຮົາ ດ້ວຍຄໍາຕົກເຕືອນອັນເລິກເຊິ່ງ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈເກີດຄວາມຫວັ່ນເກງ, ແລະ ດວງຕາໄດ້ຫຼົ່ງນ້ຳຕາອອກມາ. ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ທ່ານຣໍຊຸລລຸລວ໌ຫ໌! ຄືກັບວ່ານີ້ເປັນຄໍາຕົກເຕືອນເພື່ອສັງລາ, ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງສັງສອນພວກເຮົາດ້ວຍເຖີດ, ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مِنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَالَّةٌ».

"ຂ້ອຍຂໍສັ່ງເສຍພວກເຈົ້າໃຫ້ມີຄວາມຍຳເກງຕໍ່ອົລວ໌ຫ໌, ແລະ ໃຫ້ຮັບຟັງ ແລະ ເຊື່ອຟັງ (ຜູ້ນຳ) ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຖືກປົກຄອງໂດຍຜູ້ເປັນທາດ ກໍຕາມ, ເພາະແທ້ຈິງ ຜູ້ໃດໃນຫມູ່ພວກເຈົ້າທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປ ລາວກໍຈະໄດ້ເຫັນກັບຄວາມຂັດແຍ້ງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຍຶດຫມັ້ນຕາມແນວທາງ (ສຸນນະຫ໌) ຂອງຂ້ອຍ ແລະ ແນວທາງຂອງບັນດາຄໍລິຟະຫ໌ຜູ້ຊົງຄຸນທຳ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊີ້ແນະແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງຫຼັງຈາກຂ້ອຍ, ຈົ່ງຍຶດຫມັ້ນໃນມັນ ແລະ ກັດມັນໄວ້ດ້ວຍແຂ້ວກົກ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງລະວັງບັນດາສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນມາໃຫມ່ (ໃນສາສະຫນາ), ເພາະແທ້ຈິງທຸກໆ ສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນມາໃຫມ່ນັ້ນ ຄືປິດອະຫ໌, ແລະ ທຸກໆ ປິດອະຫ໌ນັ້ນຄືການຫລົງທາງ." ແລະ ຫະດີຊຕ່າງໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທ່ານອງນີ້ມີຢູ່ຫຼວງຫລາຍ.

ແລະ ມີຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນຈາກບັນດາຊໍຣາບະຫ໌ຂອງທ່ານນະ

ບີ 𑄓, ແລະ ຈາກບັນດາສະລັຟ ອັສ-ສ໌ລິຫໍ (ບັນພະຊົນຜູ້ຊອບ
ທຳ) ຫຼັງຈາກພວກທ່ານ; ເຖິງການຕັກເຕືອນໃຫ້ລະວັງ ແລະ
ຫ່າງໄກຈາກບັນດາບິດອະຫໍ (ສິ່ງແບກໃໝ່ໃນສາສະໜາ); ທັງ
ນີ້ກໍເພາະວ່າມັນຄືການເພີ່ມເຕີມໃນສາສະໜາ, ແລະ ເປັນບົດ
ບັນຍັດທີ່ອັລລຳຫໍບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ, ແລະ ເປັນການເອົາແບບຢ່າງ
ສັດຕູຂອງອັລລຳຫໍ ຄື ຊາວຢິວ ແລະ ຄຣິດສະຕຽນ ໃນການທີ່
ພວກເຂົາເພີ່ມເຕີມໃນສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ປະດິດ
ສິ່ງໃໝ່ຂຶ້ນໃນສາສະໜານັ້ນ ເຊິ່ງອັລລຳຫໍບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍາດ, ແ
ລະ ເພາະວ່າຜົນທີ່ຕາມມາຂອງມັນກໍຄື ການຫຼຸດທອນຄຸນຄ່າ
ຂອງສາສະໜາອິສລາມ, ແລະ ການກ່າວຫາວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມ
ສົມບູນ, ແລະ ເປັນທີ່ຊາບກັນດີວ່າໃນສິ່ງນີ້ມີຄວາມເສຍຫາຍ
ອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ໜ້າລັງກຽດ, ແລະ ເປັນ
ການຂັດແຍ້ງກັບຄຳດຳຣັດຂອງອັລລຳຫໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ແລະ ອື່ນ
ໆໃຫຍ່:

{...أَلَيْسَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...}

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແລ້ວ...) [ອັລ-ມາອິດະຫໍ : 3], ການຝ່າຜົນຢ່າງຊັດເຈນຕໍ່ບັນດາ
ຫະດີສຂອງສາດສະນະທູດ 𑄓 ທີ່ກ່າວເຕືອນໃຫ້ອອກຫ່າງຈາກ
ບັນດາບິດອະຫໍ.

ທັງນີ້, ແລະ ຫວັງວ່າຫຼັກຖານຕ່າງໆ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວມາ
ນັ້ນ ຈະພຽງພໍ ແລະ ເປັນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືສຳລັບຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາ
ສັດຈະທຳ ໃນການປະຕິເສດບິດອະຫໍນີ້; ກ່າວຄື: ບິດອະຫໍຂອງ
ການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄົນອິສຣຳ ແລະ ມຽະຣໍຈ, ແລະ ການຕັກ
ເຕືອນໃຫ້ຫ່າງໄກຈາກມັນ, ແລະ ຍັງຍືນວ່າມັນບໍ່ແມ່ນສ່ວນ

ໜຶ່ງຈາກສາສະໜາອິສລາມແຕ່ຢ່າງໃດ.

ແລະ ເນື່ອງຈາກພັນທະທີ່ອັລລຳໂຕ້ກຳໜົດໄວ້ໃນການຕັກເຕືອນຊາວມຸສລິມ, ການຊື້ແຈງສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບັນຍັດໄວ້ແກ່ພວກເຂົາໃນເລື່ອງສາສະໜາ, ແລະ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການປິດບັງຄວາມຮູ້; ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຫັນວ່າ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຕັກເຕືອນຜົນກຸ້ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບປິດອະຫິນີ້, ເຊິ່ງໄດ້ແຜ່ລາມໄປໃນຫຼາຍໆພື້ນທີ່, ຈົນກະທັ້ງຄົນບາງກຸ່ມຄິດວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາ.

ແລະ ອັລລຳໂຕ້ຜູ້ທີ່ຖືກວົງວອນຂໍ ໃຫ້ຊົງປັບບຸງແກ່ໄຂສະພາບການຕ່າງໆ ຂອງບັນດາມຸສລິມທັ້ງຫຼາຍ, ແລະ ປະທານແກ່ພວກເຂົາເຊິ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຖ່ອງແທ້ໃນສາສະໜາ, ແລະ ຊົງປະທານຄວາມສຳເລັດແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ພວກເຂົາໃນການຍຶດໝັ້ນຕໍ່ສັດຈະທຳ ແລະ ດຳລົງໝັ້ນຄົງຢູ່ກັບມັນ, ພ້ອມທັງລະຖິ້ມສິ່ງທີ່ຂັດແຍ້ງກັບມັນ. ແທ້ຈິງ ພຣະອົງນັ້ນຊົງເປັນຜູ້ມີສິດ ແລະ ເປັນຜູ້ຊົງອະນຸພາບໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ຂໍອັລລຳໂຕ້ ຊົງປະທານການສະດຸດິ, ຄວາມສັນຕິ ແລະ ຄວາມຈຳເລີນ ແດ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ອໍຊລຂອງພຣະອົງ, ນະບີມຸຮຳມັດຂອງເຮົາ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາມິດສະຫາຍຂອງທ່ານ.

***

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ວາລະສານ ທີ່ເຈັດ:

ຂໍ້ຕັດສິນກ່ຽວກັບການສະເຫລີມສະຫລອງໃນຄຳ ຄົນເຄິ່ງເດືອນຊະອັບບານ

ມວນການສັນລະເສີນເປັນຂອງອັລລຳ ພຣະຜູ້ຊົງເຮັດໃຫ້
ສາສະໜາສົມບູນແກ່ພວກເຮົາ ແລະ ໄດ້ຊົງໃຫ້ຄວາມໂບດບາ
ນຂອງພຣະອົງຄົບຖ້ວນເໝືອພວກເຮົາ, ຂ້ອຍພອນ ແລະ ຄ
ວາມສັນຕິສຸກຈົ່ງມີແດ່ນະບີ ແລະ ສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ
ທ່ານມຸຮຳມັດ, ນະບີແຫ່ງການກັບເນື້ອກັບຕົວ ແລະ ຄວາມ
ມດຕາ.

ຕໍ່ຈາກນີ້: ອັລລຳ ຕະອາລາ ໄດ້ກ່າວວ່າ :

{...أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

{...دِينًا}

[...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແ
ລ້ວ ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂບດບານຂອງເຮົາສົມບູນ ເຮົາເລືອ
ກໃຫ້ອິສລາມເປັນສາສະໜາຂອງພວກທ່ານ...] [ອັລ-ມາອິດະ
ຫ: 3], ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

{أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...}

(ຫຼື ວ່າພວກເຂົາມີບັນດາພາຄີ ທີ່ໄດ້ກຳໜົດບັນຍັດໃຫ້ແ
ກ່ພວກເຂົາໃນເລື່ອງສາສະໜາ ໃນສິ່ງທີ່ອັລລຳບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸຍ
າດ...) [ອັຊ-ຊູຣ: 21] ແລະ ໃນບັນທຶກຂອງທ່ານອີຫມ່າທັ້ງສອ
ງ ຈາກທ່ານນາງ ອາອີຊະຫ໌ ຣໍດີຍັລລຳຮຸ ອັນຮາ ຈາກທ່ານນະບີ -

ຊໍລລໍລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະຊໍລລໍາ- ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາສະໜາຂອງເຮົາ ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບໍ່ມີແບບຢ່າງ) ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ (ບໍ່ຖືກຕອບຮັບຈາກອັລລາ)” ແລະ ລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກມຸສລິມ ຈາກທ່ານຈາບິຣ ຣໍດີຍໍລໍຮຸ ອັນຮຸ, ວ່າທ່ານນະບີ ﷺ ເຄີຍກ່າວໃນຄຸຕບະຫັວັນສຸກ ວ່າ:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

<<ແທ້ຈິງແລ້ວ ຄຳເວົ້າທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນຄຳພີຂອງອັລລາ, ແລະ ແນວທາງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນແນວທາງຂອງທ່ານນະບີມຸຮຳມັດ ຊໍລລໍລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະຊໍລລໍາ, ແລະ ບັນດາເລື່ອງລາວທີ່ຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດຄືສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່, ແລະ ທຸກໆການປະດິດສິ່ງໃໝ່ (ບິດອະຫັ) ນັ້ນເປັນການຫຼົງຜິດ>> ແລະ ບັນດາໂອກາດ ແລະ ຫະດີຊໃນຄວາມຫມາຍທ່ານອງນີ້ມີຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ເຊິ່ງເປັນການບົ່ງບອກຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ອັລລາ ອຸບຮານະຮູ ວະຕະອາລາ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງປະຊາຊາດນີ້ສົມບູນແລ້ວ, ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງສົມບູນແກ່ພວກເຂົາ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ນະບີຂອງພຣະອົງເສຍຊີວິດຈົນກວ່າທ່ານຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ສານຢ່າງຊັດເຈນແຈ່ມແຈ້ງ, ແລະ ໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດເຖິງທຸກສິ່ງທີ່ອັລລາໄດ້ບັນຍັດໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ ທັງທີ່ເປັນຄຳເວົ້າ ແລະ ການກະທຳ, ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າ ທຸກສິ່ງທີ່ມະນຸດປະດິດຂຶ້ນໃໝ່ຫຼັງຈ

າກທ່ານ ແລະ ອ້າງອີງໃສ່ສາສະໜາອິສລາມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄຳເວົ້າ ຫຼື ການກະທຳກໍ່ຕາມ; ທັງໝົດນັ້ນລ້ວນແຕ່ເປັນບົດອະທິບາຍທີ່ຈະຖືກປະຕິເສດຕໍ່ຜູ້ທີ່ປະດິດມັນຂຶ້ນມາ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຈດຕະນາຂອງລາວຈະດີກໍ່ຕາມ. ເລື່ອງນີ້ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈດີຂອງບັນດາຊຸມຊົນບາງຊາດຂອງທ່ານຮໍຣຸລ ພີ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບບັນດານັກວິຊາການອິສລາມໃນຍຸກຫຼັງຈາກພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຈຶ່ງໄດ້ປະຕິເສດບັນດາບົດອະທິບາຍ ແລະ ໄດ້ຕັກເຕືອນໃຫ້ລະວັງຈາກມັນ, ດັ່ງທີ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຂຽນຕຳລາໃນເລື່ອງການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ສູນນະໂນ ແລະ ການປະຕິເສດບົດອະທິບາຍຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້; ເຊັ່ນ: ທ່ານ ອິບນຸ ວັດເດາະຫຼີ, ອັຕ-ຕຸຣຕູຊີ, ອະບີ ຊາມະຫຼີ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ.

ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຈາກບົດອະທິບາຍທີ່ບາງຄົນໄດ້ປະດິດຂຶ້ນມາຄື: ບົດອະທິບາຍການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄົນກາງເດືອນຊະບານ ແລະ ການເຈາະຈົງມື້ຂອງມັນດ້ວຍການຖືສິນອົດ, ແລະ ບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳມາອ້າງອີງໄດ້ໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ. ແລະ ໄດ້ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມປະເສີດຂອງມັນໃນບັນດາຮະດິຊທີ່ອ່ອນແອ, ເຊິ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳມາເປັນທີ່ອ້າງອີງໄດ້.

ສຳລັບສິ່ງທີ່ໄດ້ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບຄວາມປະເສີດຂອງການລະຫມາດໃນມັນນັ້ນ, ທັງໝົດລ້ວນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ນັກວິຊາການຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້, ແລະ ຈະມີການກ່າວເຖິງບາງຄຳເວົ້າຂອງພວກເພິ່ນຕໍ່ໄປ, ອິນຊາອັລລຳຮໍ.

ແລະ ຍັງໄດ້ມີການລາຍງານໃນນັ້ນອີກນຳ ເຖິງຮ່ອງຮອຍຕ່າງໆຈາກສະລັຟບາງທ່ານໃນໝູ່ຊາວຊາມ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ.

ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນມະຕິເອກະພາບຂອງບັນດາອຸລະມາສ່ວນໃນ

ຫຍ່ກໍຄື ການສະເລີມສະລອງມັນເປັນບົດອະຫິ, ແລະ ບັນດາຫະດີຊທີ່ກ່າວເຖິງຄວາມປະເສີດຂອງມັນນັ້ນທັງໝົດລ້ວນເປັນຫະດີຊທີ່ອ່ອນແອ (ດໍອິຟ), ແລະ ບາງສ່ວນກໍເປັນສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ, ແລະ ໃນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຊື່ແຈງເຖິງເລື່ອງນີ້ກໍມີ: ທ່ານ ຫະຟິຊ ອິບນຸ ຣໍຈັບ, ໃນຫນັງສືຂອງເພິ່ນຊື່ວ່າ (ລະຕໍອິຟ ອັວ-ມະອາຣິຟ), ແລະ ທ່ານອື່ນໆ, ແລະ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ບັນດາຫະດີຊທີ່ອ່ອນແອນັ້ນ ຈະຖືກນຳມາປະຕິບັດໄດ້ສະເພາະໃນອີບາດະຫທີ່ພື້ນຖານເດີມຂອງມັນໄດ້ຖືກຍັ້ງຢືນດ້ວຍຫຼັກຖານທີ່ຊຸເຮັຍຫ໌ແລ້ວ, ສ່ວນວ່າການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄຳຄືນກາງເດືອນຊະບານນັ້ນ, ບໍ່ມີຫຼັກຖານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ໃດໆ ຈົນບໍ່ສາມາດນຳອົາບັນດາຫະດີສທີ່ອ່ອນແອມາເປັນຫຼັກຖານອ້າງອີງໄດ້. ແລະ ທ່ານອີມາມ ອະບູ ອັບບາສ ໄຊຄຸນອິສລາມ ອິບນຸ ໄຕມິຍະຫ໌ ຣໍຫົມະ ຮຸລວ໌ຫ໌ ກໍໄດ້ກ່າວເຖິງຫຼັກການອັນສູງສົ່ງນີ້ໄວ້.

ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍົກມາໃຫ້ທ່ານຜູ້ອ່ານ ເຖິງສິ່ງທີ່ນັກວິຊາການບາງທ່ານໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນປະເດັນນີ້, ເພື່ອທີ່ທ່ານຈະໄດ້ມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.

ບັນດາອຸລາມາ-ຂໍອັລລໍຫ໌ຊົງເມດຕາພວກທ່ານ-ໄດ້ມີມະຕິເປັນເອກະພາບກັນວ່າ ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນຄື: ການນຳເອົາບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ຜູ້ຄົນຂັດແຍ້ງກັນກັບຄືນໄປຫາພຣະຄຳພີຂອງອັລລໍຫ໌ (ອັລກຸຣອານ) ແລະ ແບບຢ່າງ (ອັສ-ຊຸນນະ) ຂອງສາສະດາທູດຂອງອັລລໍຫ໌, ຊໍລະລໍລໍຮຸ ອະໄລຮິ ວະຊັລລຳ, ດັ່ງນັ້ນ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ທັງສອງ ຫຼື ໜຶ່ງໃນສອງໄດ້ຕັດສິນໄວ້, ສິ່ງນັ້ນຄືບົດບັນຍັດສາສະໜາທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ, ແລະ ສິ່ງໃດທີ່ຂັດກັບທັງສອງກໍຈຳເປັນຕ້ອງຖືກປະຕິເສດ, ແລະ ການເຄົາລົບພັກດີ (ອີບາດະຫ໌) ໃດໆ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທັງສອງ

ອງນັ້ນ ຖືເປັນການບິດອະຫິ (ສົ່ງອຸປະໂຫຼກໃໝ່ໃນສາສະໜາ), ສົ່ງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປະຕິບັດ, ບໍ່ຕ້ອງເວົ້າເຖິງການຮຽກຮ້ອງເຊີນຊວນ ແລະ ສົ່ງເສີມມັນເລີຍ, ອັນວ່າ ຊຸບຮານະຮູ ວະຕະອາລາໄດ້ກ່າວວ່າ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

(ໂອ້ ບັນດາຜູ້ສັດທາທັງຫຼາຍ ຈົ່ງເຊື່ອຟັງອັນວ່າ ແລະ ເຊື່ອຟັງອັນລະເຖີດ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງໃນຫມູ່ພວກເຈົ້າດ້ວຍ ແຕ່ຖ້າພວກເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັນໃນສິ່ງໃດ ກໍ່ຈົ່ງນຳສິ່ງນັ້ນກັບຄືນໄປຫາອັນວ່າ ແລະ ອັນລະ ຫາກພວກເຈົ້າສັດທາຕໍ່ອັນວ່າ ແລະ ວັນອາຄິເຣາະຫ ນັ້ນແຫລະ ເປັນສິ່ງທີ່ດີຢູ່ ແລະ ເປັນການກັບໄປທີ່ສວຍງາມຢູ່ 59) [ອັນ ນິຊາ: 59] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

(ແລະສິ່ງໃດທີ່ພວກເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັນໃນເລື່ອງນັ້ນ ການຕັດສິນຂອງມັນ ກໍ່ໃຫ້ກັບໄປຫາອັນວ່າ...) [ອັຊ-ຊູຣ໌: 10] ແລະ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

(ຈົ່ງກ່າວເຖີດ ມຸຮຳມັດ ວ່າຫາກພວກທ່ານຮັກອັນວ່າ ກໍ່ຈົ່ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ອະ ອັນວ່າກໍ່ຈະຊົງຮັກພວກທ່ານ ແລະ ຈະຊົງອະໄພໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານເຊິ່ງໂທດທັງຫຼາຍຂອງພວກທ່ານ...) [ອາລາ ອີມຣອນ: 31] ແລະ ອັນວ່າ ຕະອາລາ ໄດ້ຕຣັດວ່າ:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ
حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾⁽¹⁶⁾

(ບໍ່ແມ່ນເຊັ່ນນັ້ນດອກ ຂ້າຂໍສະບານດ້ວຍພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າວ່າ ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະຍັງບໍ່ສັດທາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຕັດສິນໃນສິ່ງທີ່ຂັດແຍ້ງກັນລະຫວ່າງພວກເຂົາ ແລ້ວພວກເຂົາບໍ່ພົບຄວາມຄັບໃຈໃດໆ ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາຈາກສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕັດສິນ ແລະ ພວກເຂົາຍອມຈຳນົນດ້ວຍດີ)

[ອັນນິຊາ: 65] ແລະ ໂອງການຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍ, ເຊິ່ງເປັນຫຼັກຖານທີ່ຊັດເຈນເຖິງການເປັນຂໍ້ບັງຄັບໃນການນຳບັນດາປະເດັນທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ ໃຫ້ກັບຄືນໄປຫາຄຳພີ ແລະ ສຸນນະທຳ, ແລະ ການເປັນຂໍ້ບັງຄັບໃນການພໍ້ໃຈຕໍ່ຄຳຕັດສິນຂອງທັງສອງ, ແລະ ແທ້ຈິງສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຄືຂໍ້ກຳນົດຂອງການມີສັດທາ, ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຕົກວ່າສຳລັບບວງບ່າວທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ, ແລະ ມີບັນບາຍທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດ.

ທ່ານ ອັລ-ຮາຟິຊ ອິບນີ ຣໍ່ຈັບ ຂໍອະລໍຫໍເມດຕາທ່ານ ໄດ້ກ່າວໃນປຶ້ມຂອງທ່ານ: (ລະຕໍອິຟ ອັລ-ມະອາຣິຟ) ກ່ຽວກັບປະເດັນນີ້ -ຫລັງຈາກຄຳກ່າວທີ່ຜ່ານມາ- ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

«ແລະ ສຳລັບຄືນ ໃນກາງເດືອນຂອງຊະບານ, ບັນດາຕາບີອິນຈາກດິນແດນຊາມ; ເຊັ່ນ: ຄໍລິດ ບິນ ມະອິດານ, ມັກຫຼູລ, ແລະ ລຸກມານ ບິນ ອາມິຣ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ, ເຄີຍໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຍິ່ງຕໍ່ຄືນດັ່ງກ່າວ ແລະ ພາກພຽນໃນການປະກອບອິບາດະຫໍ້ໃນຄືນນັ້ນ, ແລະ ຈາກພວກເພິ່ນນີ້ເອງທີ່ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບເອົາຄວາມປະເສີດ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ມັນ, ແລະ ໄດ້ມີການ

ກ່າວກັນວ່າ: ໄດ້ມີບົດລາຍງານຕ່າງໆ ຂອງຊາວອິສຣ່ເອລີຍະຫ໌
ມາເຖິງພວກເຂົາໃນເລື່ອງນັ້ນ, ເມື່ອເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄດ້ແຜ່ຫຼາຍ
ກ່ຽວກັບພວກເຂົາໃນບັນດາຫົວເມືອງຕ່າງ ໆ, ຜູ້ຄົນຈຶ່ງມີຄວາມ
ເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ; ເຊິ່ງມີບາງສ່ວນທີ່ຍອມຮັບເອົາຈາກພວກເຂົາ ແລະ ເຫັນພ້ອມກັບພວກເຂົາໃນການ
ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ມັນ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນກໍມີກຸ່ມຫນຶ່ງຈາກບັນດາ
ຜູ້ທີ່ເຄັ່ງຄັດໃນການທຳອິບາດະຫ໌ຂອງຊາວເມືອງບັສຣ໌ຫ໌ ແລະ
ຄົນອື່ນໆ. ແລະ ນັກວິຊາການສ່ວນຫລາຍຂອງເຂດຫຼີຈາຊ໌ໄດ້
ປະຕິເສດສິ່ງດັ່ງກ່າວ, ໃນນັ້ນມີ: ທ່ານອະຕ່າ, ແລະ ທ່ານອິບນຸ ອະ
ບີ ມຸໄລກະຫ໌, ແລະ ທ່ານອັບດຸຣເຣາະຫ໌ມານ ບິນ ໄຊດ໌ ບິນ ອັສ
ລັມ ໄດ້ລາຍງານມັນຈາກບັນດານັກນິຕິສາດອິສລາມຂອງຊາວ
ມະດີນະຫ໌, ແລະ ມັນເປັນທັດສະນະຂອງບັນດາສານຸສິດຂອງ
ທ່ານມາລິກ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ, ແລະ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວວ່າ: ສິ່ງທັງ
ໆຫມົດນັ້ນເປັນບົດອະຫ໌.

ບັນດານັກວິຊາການຊາວຊາມມີຄວາມເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
ໃນລັກສະນະການຟື້ນຟູມັນ, ເຊິ່ງມີສອງທັດສະນະຄື:

ທັດສະນະທີ່ຫນຶ່ງຄື: ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ຟື້ນຟູຄ່າຄົນນັ້ນເປັນ
ໝູ່ຄະນະໃນບັນດາມັສຍິດ, ທ່ານ ຄໍລິດ ບິນ ມະອັດານ ແລະ ທ່ານ
ລຸກມານ ບິນ ອາມິຣ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ ເຄີຍນຸ່ງຖືເສື້ອຜ້າທີ່
ດີທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ, ອົບໂຕດ້ວຍເຄື່ອງຫອມ ແລະ ທາຂອບ
ຕາ, ແລະ ຢືນປະກອບອິບາດະຫ໌ໃນມັສຍິດຕະຫຼອດຄົນນັ້ນ, ແລະ
ທ່ານ ອິສຫາກ ບິນ ຣໍຣະໄວຫ໌ ກໍໄດ້ເຫັນດີນຳໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ.
ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບການປະຕິບັດມັນໃນບັນດາມັສຍິດ
ເປັນຈະມາອະຫ໌ວ່າ: ສິ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນບົດອະຫ໌, ເຊິ່ງ ຫຼັກສະ
ອັລ-ກັຣມານີ ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສື ມະຊາອິລ ຂອງເຝົ້ນ.

ທັດສະນະທີ່ສອງ: ຖືເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດໃນການເຕົ້າໂຮມກັນໃນບັນດາມັສຍິດເພື່ອການລະຫມາດ, ການເລົ່າເລື່ອງສາສະໜາ ແລະ ການດູອາ, ແລະ ບໍ່ຖືເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າລັງກຽດທີ່ຜູ້ຊາຍຈະລະຫມາດໃນນັ້ນເພື່ອຕົວຂອງລາວເອງ. ແລະ ນີ້ແມ່ນທັດສະນະຂອງທ່ານ ອັນເອົາຊາອີ, ອີຫມ້າຂອງຊາວຊາມ, ນັກນິຕິສາດອິສລາມ ແລະ ນັກວິຊາການຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ນີ້ຄືທັດສະນະທີ່ໃກ້ຄຽງທີ່ສຸດ ອິນຊາອັລລໍຫ໌ ຕະອາລາ». ຈົນກະທັ້ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: «ແລະ ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າທ່ານອີ່ມາມ ອະຫມັດ ມີຄຳກ່າວໃດໆ ໃນຄືນກາງຂອງເດືອນຊະບານ, ແລະ ໄດ້ມີການຖອດຖອນທັດສະນະຈາກເພິ່ນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມໃຫ້ຢືນລະຫມາດໃນຄືນນັ້ນອອກມາເປັນສອງລາຍງານ ໂດຍອີງຕາມສອງລາຍງານຈາກເພິ່ນໃນເລື່ອງການຢືນລະຫມາດໃນສອງຄືນຂອງວັນອິດ, ເພາະແທ້ຈິງເພິ່ນ (ໃນລາຍງານໜຶ່ງ) ບໍ່ໄດ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ຢືນລະຫມາດໃນຄືນນັ້ນເປັນໝູ່ຄະນະ; ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ມີການລາຍງານຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ບັນດາສໍາຫາບະຫ໌ຂອງທ່ານ, ແລະ ມັນໄດ້ຖືກຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ສົມຄວນກະທຳ (ໃນລາຍງານໜຶ່ງ), ເນື່ອງຈາກການປະຕິບັດຂອງທ່ານ ອັບດຸລເຮາະມານ ບິນ ຍະລິດ ບິນ ອັນ-ອັສວັດ ໃນເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ເຊິ່ງເພິ່ນເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາຕາບີອິນ, ການກຶຢາມໃນຄຳຄືນກາງເດືອນກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ, ບໍ່ມີຫຼັກຖານຢືນຢັນໃດໆກ່ຽວກັບມັນຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ຈາກບັນດາສໍາຫາບະຫ໌ຂອງເພິ່ນ, ແຕ່ມີຫຼັກຖານຢືນຢັນກ່ຽວກັບມັນຈາກກຸ່ມໜຶ່ງຂອງບັນດາຕາບີອິນ ເຊິ່ງເປັນບັນດາຝຸກໍຮາ ທີ່ໂດດເດັ່ນຂອງຊາວຊາມ».

ຈົບເນື້ອຄວາມທີ່ຕ້ອງການຈາກຄຳກ່າວຂອງ ທ່ານ ອັລ-ຮາຟິດ ອິບນີ ຣໍຈັບ ຣໍຮິມະຮຸລລໍຮ໌, ເຊິ່ງໃນນັ້ນເພິ່ນໄດ້ຢືນຢັນຢ່າງ

ຊັດເຈນວ່າ: ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຖືກຍືນຍັນຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ແລະ ຈາກບັນດາສໍາຫາບະຫຼີຂອງເພິ່ນ ຣໍດີຍັດລໍຖ້າ ອັນຮຸ່ມ ກ່ຽວກັບຄໍາຄືນຂອງກາງເດືອນຊະບານ.

ສໍາລັບທັດສະນະທີ່ທ່ານ ອັລ-ເອີາຊາຣີ (ຂໍອັລລໍຫໍເມດຕາທ່ານ) ໄດ້ເລືອກ ທີ່ວ່າສິ່ງເສີມໃຫ້ປະຕິບັດມັນໂດຍລໍາພັງ, ແລະ ການທີ່ທ່ານ ອັລ-ຮາຟິຊ ອິບນີ ຣໍຈັບ ໄດ້ເລືອກທັດສະນະນີ້, ມັນກໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ແປກ ແລະ ອ່ອນຫຼັກຖານ; ເພາະວ່າທຸກໆ ສິ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຍື່ນຍືນດ້ວຍຫຼັກຖານທາງບົດບັນຍັດສາສະໜາວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດ, ມັນບໍ່ເປັນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມຸສລິມຄົນໃດທີ່ຈະປະດິດສິ່ງໃໝ່ຂຶ້ນມາໃນສາສະໜາຂອງອັລລໍຮ, ບໍ່ວ່າຈະປະຕິບັດມັນໂດຍລໍາພັງ ຫຼື ເປັນໝູ່ຄະນະ, ແລະ ບໍ່ວ່າຈະເຮັດແບບລັບໆ ຫຼື ເປີດເຜີຍກໍ່ຕາມ; ເນື່ອງຈາກຄວາມໝາຍທີ່ຄອບຄຸມໃນຄໍາກ່າວຂອງທ່ານນະບີ ﷺ:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

<< ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາດສະໜາທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ ດັ່ງນັ້ນກົດຈະການນັ້ນຈະຖືກປະຕິເສດບໍ່ຕອບຮັບ>> ແລະ ຫຼັກຖານອື່ນໆ ທີ່ຊີ້ເຖິງການປະນາມບົດອະຫໍ ແລະ ການເຕືອນໄພຈາກມັນ.

ແລະ ທ່ານອີຫມໍາ ອະບູ ບັກຣ໌ ອັດຕັຣຕູລີ -ຂໍອັລລໍຫໍເມດຕາທ່ານ- ໄດ້ກ່າວໃນຫນັງສືຂອງທ່ານ «ອັລ-ຮາວາດີສ ວັລ-ບິດະ» ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

«ອິບນຸ ວະດໍຫໍ ໄດ້ລາຍງານຈາກ ໄຊດ໌ ບິນ ອັສລັມ, ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: ພວກເຮົາບໍ່ພົບເຫັນບັນດາຄູອາຈານ ຫຼື ນັກວິຊາການຟິກຮ໌ຂອງພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຄໍາຄືນຂອງກາງເດືອນຊະບ

ານ, ທັງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຫະດີສຂອງມັກຫຼວ, ແລະ ບໍ່ຖືວ່າມັນມີຄວາມປະເສີດໃດໆ ເໝືອກວ່າຄືນອື່ນໆ»."

ແລະ ໄດ້ມີການກ່າວຕໍ່ ອິບນຸ ອະບີ ມຸໂລກະ ວ່າ: ຊີຢາດ ອັນ-ນຸໂມຣີ ໄດ້ກ່າວວ່າ: «ຜົນລະບຸນຂອງຄືນກາງເດືອນຊະບານ ທຽບເທົ່າກັບຜົນລະບຸນຂອງຄືນໄລລະຕຸລກັອດຣ໌», ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ « ຖ້າຂ້ອຍໄດ້ຍືນລາວ ແລະ ໃນມືຂອງຂ້ອຍມີໄມ້ຄ້ອນ, ຂ້ອຍກໍຄົງຈະຕົວລາວ » ແລະ ທ່ານ ຊີຢາດ ເປັນນັກບັນຍາຍ, ຈົບເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການ.

ທ່ານ ອັລ-ອັລລາມະຫັ ອັຊ-ຊາການີ ຣໍຮິມະຮຸລລໍຣ໌ ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫນັງສື: «ອັລ-ຟະວາອິດ ອັລ-ມັຈມູອະຫັ» ດັ່ງມີເນື້ອໃນວ່າ:

«ເລົ່າຮະດີຊວ່າ: «ໂອ້ ອາລີເອີຍ ຜູ້ໃດທີ່ລະຫມາດ 100 ຣໍກະອັດ ໃນຄໍາຄືນຂອງກາງເດືອນຊະບານ ໂດຍອ່ານໃນທຸກໆ ຣໍກະອັດ ດ້ວຍບົດຟາຕີຫະຫັ ແລະ ກຸລ ຮຸວັລລໍຣ໌ ອະຫັດ ສິບຄັ້ງ; ອັລລໍຣ໌ຈະຊົງຕອບສະໜອງທຸກໆ ຄວາມຕ້ອງການຂອງລາວ» ແລະອື່ນໆ.» ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ, ແລະ ໃນສໍານວນທີ່ຊັດເຈນຂອງມັນກ່ຽວກັບຜົນຕອບແທນທີ່ຜູ້ກະທໍາຈະໄດ້ຮັບນັ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີວິຈາລະນະຍານຈະສົງໄສໃນການທີ່ມັນຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນໄດ້ເລີຍ, ບັນດາຜູ້ລາຍງານຂອງມັນກໍ່ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ, ແລະ ມັນຫຍັງໄດ້ຖືກລາຍງານຈາກສາຍລາຍງານທີສອງ ແລະ ທີສາມ ເຊິ່ງທັງໝົດກໍ່ລ້ວນແຕ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ ແລະ ບັນດາຜູ້ລາຍງານກໍ່ເປັນທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ. ແລະ ໄດ້ກ່າວໃນປຶ້ມ «ອັລ-ມຸຄຕໍຊໍຣ໌» ວ່າ: ຫະດີສເລື່ອງການລະຫມາດໃນຄໍາຄືນເຊິ່ງເດືອນຊະບານນັ້ນເປັນໄມຄະ, ແລະ ທ່ານ ອິບນຸ ຫຼີບບານ ໄດ້ລາຍງານຈາກຫະດີສຂອງທ່ານ ອາລີ ວ່າ: «ຖ້າຫາກເປັນຄໍາຄືນເຊິ່ງເດືອນ

ນຊະບານ ພວກທ່ານຈົ່ງດຳລົງຄືນນັ້ນດ້ວຍການລະຫມາດ ແລະ ຈົ່ງຖືສິນອົດໃນຕອນກາງເວັນຂອງມັນ», ເປັນຫະດີສທີ່ດໍອີຟ (ອ່ອນແອ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ). ແລະ ເພິ່ນໄດ້ກ່າວໃນປຶ້ມ «ອັລ-ລາອາລີ» ວ່າ: (ຫະດີສ) “ໜຶ່ງຮ້ອຍຮໍກະອັດ ໃນເຄິ່ງຂອງເດືອນຊະບານ ດ້ວຍການອ່ານ (ສູຣາະຫຼີ) ອັລ-ອີຄລາດສ໌ ສິບຄັ້ງ” ເຖິງແມ່ນຈະມີການກ່າວເຖິງຄວາມປະເສີດອັນຍາວນານຂອງມັນ, ທີ່ລາຍງານໂດຍ ທ່ານ ອັດ-ໄດລະມີ ແລະ ທ່ານອື່ນໆ ນັ້ນ ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ ແລະ ບັນດາຜູ້ລາຍງານສ່ວນໃຫຍ່ໃນສາຍລາຍງານທັງສາມສາຍນັ້ນແມ່ນບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກ (مجاهد) ແລະ ອ່ອນແອ (ضعف). ເພິ່ນໄດ້ກ່າວວ່າ: «ແລະ 12 ຮໍກະອັດ ພ້ອມການອ່ານສູຣາະຫຼີ ອັລ-ອີຄລາສ 30 ຄັ້ງ». ແມ່ນຫະດີດທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ, «ແລະ 14 ຮໍກະອັດ» ກໍ່ແມ່ນຫະດີດທີ່ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ.

ແລະ ບັນດານັກນິຕິສາດອິດສະລາມກຸ່ມໜຶ່ງໄດ້ຖືກຫຼອກລວງດ້ວຍຫະດີສບົດນີ້; ເຊັ່ນ: ເຈົ້າຂອງໜັງສື (ອັນ-ອິຫ໌ຍາ) ແລະ ທ່ານອື່ນໆ ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບບັນດານັກອະທິບາຍກຸຣອານ, ແລະ ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບການລະຫມາດໃນຄໍາຄືນນີ້ — ຄື: ຄືນວັນທີສິບຫ້າຂອງເດືອນຊະບານ — ໃນຫຼາຍຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ເຊິ່ງທັງໝົດນັ້ນລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນໂມຄະ ແລະ ຖືກອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນ, ແລະ ສິ່ງນີ້ບໍ່ໄດ້ຂັດແຍ້ງກັບບົດລາຍງານຂອງອັດ-ຕິຣມີຊີ ຈາກຫະດີສຂອງທ່ານນາງ ອາອີຊະຫ໌ ອໍດີຍ໌ລວ໌ຫຸ ອັນຮາ ກ່ຽວກັບການທີ່ທ່ານນະບີ ﷺ ໄປຍັງສຸສານອັລ-ບະເກຍອ໌, ແລະ ການທີ່ອົງອັລວ໌ຫ໌ຊົງລົງມາໃນຕອນເຄິ່ງຄືນຂອງເດືອນສູ່ຊັ້ນຟ້າຂອງດຸນຍາ, ແລະ ການທີ່ພຣະອົງຊົງອະໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄືນເປັນຈຳນວນທີ່ຫຼາຍກວ່າຈຳນວນຂົນຂອງແກ

ຂອງເຜົ່າກັລບ໌, ເພາະແທ້ຈິງແລ້ວປະເດັນທີ່ກຳລັງກ່າວເຖິງ ຢູ່ນີ້ແມ່ນສະເພາະເລື່ອງການລະຫມາດທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃນຄົນ ດັ່ງກ່າວ. « ແຕ່ວ່າຫະດີສຂອງນາງອາວິຊະຫັບດນີ້ ມີຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຂາດສາຍລາຍງານ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫະດີສຂອງອາລີທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້ກ່ຽວກັບການລະຫມາດໃນຍາມ ຄຳຄືນ, ກໍບໍ່ໄດ້ຂັດແຍ້ງກັບການທີ່ການລະຫມາດນີ້ຖືກອຸປະໂຫລກຂຶ້ນ, ເຖິງວ່າໃນຫະດີສນັ້ນຈະມີຄວາມອ່ອນແອ ດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມາກ່ອນ » ຈົບເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການ.

ແລະ ທ່ານເຊກ ອິຫມ່າ ອະບູ ມຸຮາມັດ ອັບດຸຣເຣາະມານ ບິ
 ນ ອິສມາອິລ ອັລ-ມັກດີຊີ ໄດ້ແຕ່ງໜັງສືອັນລ້ຳຄ່າສະບັບໜຶ່ງ
 ເພື່ອຫຼັກລ້າງທັງສອງຢ່າງນັ້ນ, ເຊິ່ງທ່ານໄດ້ເຮັດອອກມາຢ່າງດີ
 ເລີດ, ແລະຄຳເວົ້າຂອງບັນດານັກວິຊາການໃນປະເດັນນີ້ກໍມີຢູ່
 ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຫາກວ່າເຮົາຈະນຳເອົາທຸກຄຳເວົ້າທີ່ໄດ້ພົບເຫັນ
 ໃນປະເດັນນີ້ມາບັນທຶກ, ເນື້ອຫາກໍຄົງຈະຍືດຍາວ, ແລະຫວັງ
 ວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວມານັ້ນ ຈະພຽງພໍ ແລະ ເປັນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື
 ສຳລັບຜູ້ສະແຫວງຫາສັດຈະທຳ.

ແລະ ຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາກ່ອນໜ້ານີ້ ຈາກບັນດາໂອງການ
 ນອັລ-ກຸຣອານ, ບັນດາຫະດີສ ແລະ ຄຳກ່າວຂອງບັນດານັກວິ
 ຊາການ: ຍ່ອມເປັນທີ່ຊັດເຈນແລ້ວສຳລັບຜູ້ສະແຫວງຫາສັດ
 ຈະທຳວ່າ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນຄຳຄືນ ເຄິ່ງເດືອນຊະບານດ້
 ວຍການລະຫມາດ ຫຼື ຮູບແບບອື່ນໆ, ແລະ ການກຳນົດມື້ຂອງ
 ມັນໂດຍສະເພາະເພື່ອການຖືສິນອົດນັ້ນ; ຖືເປັນບົດອະຫິທີ່ເປັນ
 ສິ່ງປະຕິເສດ ຕາມທັດສະນະຂອງນັກວິຊາການສ່ວນໃຫຍ່,
 ແລະ ບໍ່ມີຫຼັກຖານໃດໆ ໃນຫຼັກສາສະໜາອັນບໍລິສຸດ, ແຕ່ຫາກ
 ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃນອິສລາມ ພາຍຫຼັງຍຸກສະໄໝຂ
 ອງບັນດາສໍາຫາປະຫໍ (ຂໍອະລໍຫໍຊົງພໍພຣະໄທຕໍ່ພວກເຂົາ), ແລ
 ະ ພຽງພໍແລ້ວສຳລັບຜູ້ສະແຫວງຫາສັດຈະທຳໃນປະເດັນນີ້ ແ
 ລະ ປະເດັນອື່ນໆ ຄືຄຳດຳລັດຂອງອັລລໍຫໍ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ທີ່ວ່າ:

(...أَلَيْسَ لَكُمْ دِينَكُمْ...)

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແ
 ລ້ວ...) [ອັລ-ມາອິດະຫໍ: 3]. ແລະ ບັນດາຫຼັກຖານໂອງການຕ່າ
 ງໆ ທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຄວາມໝາຍດຽວກັນ, ແລະ ດັ່ງທີ່ທ່ານນະບີ ຊໍ

ລວມລ່ຽ ອະໄລຮີ ວະສັລລາ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

“ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃນກົດຈະການສາສະໜາຂອງເຮົາ ເຊິ່ງສິ່ງນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສັ່ງໃຊ້ໃຫ້ເຮັດ (ບໍ່ມີແບບຢ່າງ) ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຮັດຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນຍ່ອມຖືກປະຕິເສດ (ບໍ່ຖືກຕອບຮັບຈາກອັລລາຫັ)” ແລະ ບັນດາຫະດີຊ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທ່ານອງນີ້.

ແລະ ລາຍງານທີ່ຖືກຕ້ອງຈາກມຸສລິມ ຈາກທ່ານອາບູ ຮູຮ ອຍເຣາະຫ໌ ຣໍດີຢັລລໍອັນຮຸ ເວົ້າວ່າ: ທ່ານຣໍສູລຸລລໍຫ໌ ﷺ ກ່າວວ່າ:

«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصَّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

«ພວກທ່ານຢ່າໄດ້ເຈາະຈົງຄືນວັນສຸກດ້ວຍການລະຫມາດ ຍາມຄ່ຳຄືນ ຈາກບັນດາຄືນທັງຫຼາຍ, ແລະ ຢ່າໄດ້ເຈາະຈົງວັນສຸກດ້ວຍການຖືສິນອົດ ຈາກບັນດາວັນທັງຫຼາຍ, ຍົກເວັ້ນວ່າມັນຈະກົງກັບການຖືສິນອົດທີ່ຄືນໜຶ່ງໃນພວກທ່ານຖືເປັນປະຈຳຢູ່ແລ້ວ.» ຖ້າຫາກວ່າການກຳນົດເອົາຄ່ຳຄືນໃດໜຶ່ງ ເພື່ອເຮັດອີບາດະຣ໌ຢ່າງໃດໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ເປັນສິ່ງທີ່ອະນຸຍາດ, ຄ່ຳຄືນຂອງວັນສຸກກໍ່ຍ່ອມສົມຄວນກວ່າຄືນອື່ນໆ; ເພາະວ່າວັນຂອງມັນຄືວັນທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດທີ່ດວງຕາເວັນໄດ້ຂຶ້ນມາ, ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນບັນດາຫະດີສທີ່ຊໍເຮັຍຫ໌ ຈາກທ່ານຣໍສູລຸລລໍຫ໌ ﷺ, ເມື່ອທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ຫ້າມຈາກການເຈາະຈົງຄືນໃດຄືນໜຶ່ງ ເພື່ອທຳການລະຫມາດໃນຍາມຄ່ຳຄືນ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວຈຶ່ງຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ສຳລັບຄືນອື່ນໆນັ້ນ ຍິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຈາະຈົງຄືນໃດໆມາທຳການອີບາດະຫ໌ປະການໃດປະການໜຶ່ງ, ນອກຈາກ

າກຈະມີຫຼັກຖານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ທີ່ຊັບອກເຖິງການເຈາະຈົງດັ່ງກ່າວ.

ແລະ ເມື່ອຄົນໄລລະຕຸລກັອດຣ໌ ແລະ ບັນດາຄຳຄືນຂອງເດືອນຮໍມະດອນ ເປັນທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ດຳລົງການລະຫມາດ ແລະ ພາກພຽນ, ທ່ານ ນະບີ ຊັລລັລ໌ ຫຼື ອະໄລຣີ ວະສັລລັມ ຈຶ່ງໄດ້ຊີ້ແນະກ່ຽວກັບເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ແລະ ໄດ້ສົ່ງເສີມປະຊາຊາດຂອງທ່ານໃຫ້ປະຕິບັດ, ແລະ ໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນດ້ວຍຕົວຂອງທ່ານເອງ, ດັ່ງທີ່ມີລາຍງານໃນຊໍເຮັຍໜັງສືຂອງທ່ານອີ່ມາມທັ້ງສອງຈາກທ່ານ ນະບີ ຊັລລັລ໌ ຫຼື ອະໄລຣີ ວະສັລລັມ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«ຜູ້ໃດທີ່ດຳລົງການລະຫມາດໃນຍາມຄຳຄືນຂອງເດືອນຮໍມະດອນ ດ້ວຍຄວາມສັດທາ ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ນອນ, ອັລລູຫຼ້າຈະຊົງລົບລ້າງບາບຂອງລາວທີ່ຜ່ານມາທັ້ງໝົດ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ດຳລົງການລະຫມາດໃນຄືນໄລລະຕຸລກັອດຣ໌ ດ້ວຍຄວາມສັດທາ ແລະ ມຸ່ງຫວັງຜົນລະບຸນຢ່າງແນ່ນອນ, ອັລລູຫຼ້າຈະຊົງລົບລ້າງບາບຂອງລາວທີ່ຜ່ານມາທັ້ງໝົດ». ຖ້າຫາກວ່າຄົນວັນທີສິບຫ້າ (ເຄິ່ງເດືອນ) ຂອງເດືອນຊະບານ, ຫຼື ຄົນວັນສຸກທຳອິດຂອງເດືອນຮໍຈັບ, ຫຼື ຄົນຂອງເຫດການອິສຣ໌ອ໌ ແລະ ມຽະຣ໌ຈ ເປັນສິ່ງທີ່ຖືກບັນຍັດໃຫ້ຈັດຂຶ້ນເປັນພິເສດດ້ວຍການສະເຫຼີມສະຫຼອງ ຫຼື ດ້ວຍການປະກອບອົບາດະຫຍະຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ, ແນ່ນອນວ່າທ່ານນະບີ ﷺ ກໍຈະຊົງຊີ້ແນະປະຊາຊາດຂອງເພິ່ນໄປສູ່ສິ່ງນັ້ນ, ຫຼື ທ່ານເອງກໍຈະໄດ້ປະຕິບັດມັນ, ແລະ ຖ້າຫາກມີສິ່ງໃດຈາກເລື່ອງນັ້ນເກີດຂຶ້ນ, ບັນດາຊຸຮາບະຫ໌ (ຂໍອັລ

ລໍຫຼົງພໍພຣະໄທຕໍ່ພວກເພິ່ນ) ກໍຈະລາຍງານມັນສູ່ປະຊາຊາດ , ແລະ ພວກເພິ່ນຈະບໍ່ປິດບັງມັນຈາກພວກເຂົາ, ເພາະພວກທ່ານຄືມະນຸດທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້ທີ່ຈົງໃຈທີ່ສຸດ ຮອງຈາກບັນດານະບີ (ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມເມດຕາຈົ່ງມີແດ່ພວກທ່ານ), ແລະ ຂໍອົດລໍຫຼົງພໍພຣະໄທຕໍ່ບັນດາຊຸ່ກາບະຫຼ້ອງສາດສະດາຂອງພຣະອົງ ະ ແລະ ຂໍໃຫ້ພວກທ່ານເປັນທີ່ພໍພຣະໄທດ້ວຍເຖິດ.

ແລະ ທ່ານກໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ມາກ່ອນແລ້ວຈາກຄຳກ່າວຂອງບັນດານັກວິຊາການ ວ່າບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ໄດ້ຮັບການຍິນຈາກທ່ານນະບີ ຊັລລົລໍ ຫຼື ອະໄລຣີ ວະສັລລັມ, ແລະ ບໍ່ມີຈາກບັນດາສໍາຫາບະຫຼ້ອງທ່ານ ຣໍດີຍໍລໍລໍ ອັນຣຸມ, ໃນເລື່ອງຄວາມປະເສີດຂອງຄົນວັນສຸກທຳອິດຂອງເດືອນຣໍຈັບ, ແລະ ໃນຄຳຄຶນເຄິ່ງຂອງເດືອນຊະບານ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນວ່າ ການສະເຫຼີມສະຫຼອງໃນສອງຄຶນດັ່ງກ່າວແມ່ນເປັນບິດອະຫຼິທິຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່ໃນອິສລາມ, ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ການກຳນົດໃຫ້ມັນເປັນການສະເພາະດ້ວຍການອິບາດະຫຼ້າຍໄດ້ຢ່າງໜຶ່ງ ກໍ່ແມ່ນບິດອະຫຼິທິເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າຕຳໜິ. ແລະ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຄຶນທີ 27 ຂອງເດືອນຣໍຈັບ, ທີ່ບາງຄົນເຊື່ອວ່າເປັນຄຶນອິສຣໍ ແລະ ມຽຮອຕ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ກຳນົດເປັນການສະເພາະເພື່ອປະກອບອິບາດະຫຼ້າຍໃດໆ, ແລະ ກໍ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດງານສະເຫຼີມສະຫຼອງ; ຕາມຫຼັກຖານຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນ, ນີ້ແມ່ນກໍລະນີຖ້າຫາກຮູ້ວ່າເວລາທີ່ແນ່ນອນຂອງມັນ, ແລ້ວຈະເປັນແນວໃດໃນເມື່ອທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງບັນດານັກວິຊາການນັ້ນແມ່ນມັນບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນ, ແລະ ຄຳກ່າວຂອງຜູ້ທີ່ກ່າວວ່າ: ມັນແມ່ນຄຶນທີ່ຊາວເຈັດຂອງເດືອນຣໍຈັບ, ເປັນຄຳກ່າວທີ່ເປັນໄມ

ຄະ ບໍ່ມີຜົນຖານໃດໆ ໃນຫະດີສທີ່ຊໍ່ເຮັຍຫ໌, ແລະ ມີຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວ
ໄວ້ຢ່າງດີເລີດວ່າ:

ແລະ ກິດຈະການທີ່ດີທີ່ສຸດຄື ບັນດາສິ່ງທີ່ສືບທອດມາຕາມ
ແນວທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ... ແລະ ກິດຈະການທີ່ຊໍ່ທີ່ສຸດຄື ບັນດາ
ການອຸຕະລິກຳທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນໃໝ່

ຂໍຕອບວ່າ ຊົງໂປດປະທານຄວາມສຳເລັດແກ່ພວກເຮົາ ແ
ລະ ບັນດາມຸສລິມທັງໝົດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຍຶດໝັ້ນໃນຊຸນນະຫ໌ ແລ
ະ ດຳລົງໝັ້ນຢູ່ກັບມັນ, ແລະ ໃຫ້ມີຄວາມລະມັດລະວັງຈາກສິ່ງ
ທີ່ຂັດແຍ້ງກັບມັນ, ແທ້ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຊົງເມດຕາທີ່ດີເລີດ.

ຂໍອະວລ໌ຫ໌ ຊົງປະທານການສະດຸດ ຄວາມສັນຕິ ແລະ ຄວາມ
ຈຳເລີນແດ່ບ່າວຂອງພຣະອົງ ແລະ ຄໍຣູດຂອງພຣະອົງ ທ່ານນ
ະບິມຸຮຳມັດຂອງເຮົາ, ແດ່ຄອບຄົວຂອງທ່ານ ແລະ ບັນດາມິດ
ສະຫາຍຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ.

***

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ວາລະສານ ທີ່ແປດ:

**ຂໍ້ຕົກເຕືອນສໍາຄັນກ່ຽວກັບຄວາມເທັດຂອງຄໍາສັ່ງ
ເສຍທີ່ຖືກກ່າວອ້າງ**

**ທ່ານອາຈານ ອະຫມັດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ມັນຍົດອັນ-
ນະບາວີ ອັນຊົງກຽດ**

ຈາກ ອັບດຸລອະຊີຊ ບິນ ອັບດຸລລໍຫ໌ ບິນ ບາຊ ເຖິງບັນດາຊາວມຸສລິມທີ່ໄດ້ເຫັນສານສະບັບນີ້, ຂໍອໍລໍຫ໌ຊົງຮັກສາພວກເຂົາດ້ວຍອິສລາມ, ແລະ ຊົງຄຸ້ມຄອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງການອຸປະໂຫລກໂດຍບັນດາຜູ້ໄງ່ຈ້າທີ່ຫຼົງຜິດດ້ວຍເຖິດ, ອາມິນ.

ຂໍຄວາມສັນຕິສຸກ, ຄວາມເມດຕາແຫ່ງອັລລໍຮ໌ ແລະ ຄວາມຈະເລີນແຫ່ງພຣະອົງ ຈົ່ງປະສົບແກ່ພວກທ່ານ.

ຕໍ່ໄປນີ້: ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສຶກສາເບິ່ງຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງທີ່ຖືກອ້າງເຖິງທ່ານໄຊຄ໌ ອະຫມັດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງທ່ານສາສະດາອັນຊົງກຽດ, ເຊິ່ງມີຫົວຂໍ້ວ່າ: «ນີ້ຄືຄໍາສັ່ງສຽຈາກເມືອງມະດີນະຫ໌ ອັລ-ມຸເນົາວະເຣາະຫ໌ ຈາກ ທ່ານໄຊຄ໌ ອະຫມັດ ຜູ້ຮັບໃຊ້ສະຖານທີ່ສັກສິດຂອງທ່ານສາສະດາອັນຊົງກຽດ», ເຊິ່ງເພິ່ນໄດ້ກ່າວໃນນັ້ນວ່າ:

«ໃນຄືນຂອງວັນສຸກຄືນໜຶ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕົ້ນຢູ່ເພື່ອອ່ານອັລ-ກຸຣອານອັນຊົງກຽດ, ແລະ ຫຼັງຈາກທີ່ໄດ້ອ່ານບັນດາພຣະນາມອັນສວຍງາມຂອງອັລລໍຫ໌, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າສໍາເລັດຈາກສິ່ງນັ້ນແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ກຽມຕົວເຂົ້າບອນ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ໄດ້ເຫັນຜູ້ທີ່ມີ

ວົງໜ້າອັນສະຫງ່າງາມຄື ທ່ານຣໍສູລ ລຸລຸລຸຫຼໍ່ ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳມາ
ຊົ່ງບັນດາອາຍັດໃນອັນກຸຣອານ, ແລະ ບັນດາຂໍ້ບັນຍັດອັນຊົງ
ກຽດ; ຜູ້ເປັນຄວາມເມດຕາແກ່ໂລກທັງຫຼາຍ, ເຈົ້ານາຍຂອງ
ພວກເຮົາ ທ່ານມຸຮຳມັດ ຜູ້, ແລ້ວທ່ານກໍ່ໄດ້ກ່າວວ່າ: ໂອ້ ໄຊຣ໌
ອະຫັມັດ, ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ: ໂດຍ, ໂອ້ ທ່ານຣໍສູລຂອງອັລລຸຫຼໍ່
, ໂອ້ ຜູ້ທີ່ປະເສີດທີ່ສຸດໃນບັນດາສິ່ງທີ່ອັລລຸຫຼໍ່ໄດ້ສ້າງ,» ທ່ານຈົ່ງ
ກ່າວກັບຂ້ອຍວ່າ: «ຂ້ອຍລະອາຍໃຈຕໍ່ການກະທຳອັນຊົ່ວຊ້າຂ
ອງບັນດາຜູ້ຄົນ, ແລະ ຂ້ອຍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະພົບພຣະເຈົ້າຂອງຂ້
ອຍ ແລະ ບັນດາມະລາອີກະຫໍໄດ້; ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ວັນສຸກ ຫາ
ວັນສຸກ ມີຜູ້ເສຍຊີວິດໜຶ່ງແສນຫົກສິບພັນຄົນໃນສະພາບທີ່
ບໍ່ແມ່ນມຸສລິມ» - ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງບາງສ່ວນຂອ
ງບາບຕ່າງໆ ທີ່ບັນດາຜູ້ຄົນໄດ້ກະທຳຂຶ້ນ, ຈາກນັ້ນ ທ່ານໄດ້ກ່າ
ວວ່າ: - ຄຳເວົ້າກຳຊັບນີ້ເປັນຄວາມເມດຕາແກ່ພວກເຂົາ ຈາ
ກພຣະຜູ້ຊົງເດຊານຸພາບ ພຣະຜູ້ຊົງອຳນາດເດັດຂາດ. ຈາກນັ້
ນ ທ່ານກໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງສັນຍານບາງປະການຂອງວັນກີຢາມະຫັ,
ຈົນກະທັ້ງໄດ້ກ່າວວ່າ: - ຈົ່ງບອກພວກເຂົາເຖິດ ໂອ້ ໄຊຣ໌ ອະ
ຫັມັດເອີຍ ກ່ຽວກັບຄຳສັ່ງເສຍນີ້; ເພາະມັນຖືກຄັດລອກມາດັ
ວຍບາຍບາກກາແຫ່ງກົດກຳຫນົດ ຈາກແຜ່ນຈາລຶກທີ່ຖືກປີ
ກບ້ອງ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຂຽນມັນ ແລະ ສົ່ງມັນອອກໄປຈາ
ກເມືອງໜຶ່ງສູ່ອີກເມືອງໜຶ່ງ, ແລະ ຈາກສະຖານທີ່ໜຶ່ງສູ່ອີກສ
ະຖານທີ່ໜຶ່ງ, ກໍ່ຈະຖືກສ້າງປາສາດຫຼັງໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ລາວໃນສວ
ນສະຫວັນ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຂຽນມັນ ແລະ ສົ່ງມັນອອກໄປ ການ
ຊະຜາອະຫັດຂອງຂ້ອຍກໍ່ຈະເປັນທີ່ຕ້ອງຫ້າມສຳລັບລາວໃນວັນ
ກີຢາມະຫັ. ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຂຽນມັນ ໃນຂະນະທີ່ເປັນຄົນຈົນ, ອັລ
ລຸຫຼໍ່ ຈະເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຜູ້ທີ່ມີຊັບສົມບັດ, ຫຼື ຫາກເປັນຜູ້ມີ

ໜີ້ສິນ, ອັລວ໌ ກໍຈະຊົງຊໍາລະໜີ້ສິນຂອງລາວ, ຫຼື ຫາກມີບາບ, ອັລວ໌ ກໍຈະຊົງອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວ ດ້ວຍບະຣຸກັດຂອງຄໍາສັ່ງເສຍນີ້, ແລະ ບ່າວຂອງອັລວ໌ຮັກໃດທີ່ບໍ່ຂຽນມັນ, ໃບໜ້າຂອງລາວຈະດໍາໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ, ແລະ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ: «ຂໍສາບານຕໍ່ອັລວ໌ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ສາມຄັ້ງວ່າ ນີ້ຄືຄວາມຈິງ, ແລະ ຫາກຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ເວົ້າຕົວະ ກໍຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກດຸນຍານີ້ໄປໃນສະພາບທີ່ບໍ່ແມ່ນອິສລາມ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນເລື່ອງນີ້ ກໍຈະລອດພົ້ນຈາກການລົງໂທດແຫ່ງໄຟນະລົກ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ປະຕິເສດມັນ ຜູ້ນັ້ນກໍຕົກເປັນຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ».

ນີ້ຄື ບົດສະຫຼຸບຂອງຄໍາສັ່ງເສຍທີ່ເປັນເທັດ ເຊິ່ງອ້າງອີງເຖິງທ່ານສາດສະນະທູດຂອງອັລວ໌ຮັ ຊໍລ໌ວ໌ລ໌ຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລ໌ມ, ແລະ ພວກເຮົາກໍໄດ້ຍືນຄໍາສັ່ງເສຍທີ່ເປັນເທັດນີ້ມາຫຼາຍຄັ້ງຫຼາຍຄາວແລ້ວຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ, ມັນຖືກເຜີຍແຜ່ໃນໝູ່ຜູ້ຄົນເປັນແຕ່ລະຊ່ອງໄລຍະ, ແລະ ຖືກສົ່ງເສີມໃນໝູ່ຄົນທີ່ວ່າໄປຈຳນວນຫຼາຍ, ແລະ ໃນສຳນວນຄໍາເວົ້າຂອງມັນກໍມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ, ຜູ້ທີ່ກ່າວເທັດນັ້ນ ກ່າວວ່າ: ລາວໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ﷺ ໃນຄວາມຝັນ, ແລະ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ມອບໝາຍຄໍາສັ່ງເສຍນີ້ໃຫ້ແກ່ລາວ, ແລະໃນໃບປຶດສະບັບຫຼ້າສຸດທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວເຖິງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ອຸປະໂຫຼກໄດ້ອ້າງໃນນັ້ນວ່າ ລາວໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ﷺ ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງຈະເຂົ້າອນ, ໝາຍຄວາມວ່າ: ລາວໄດ້ເຫັນທ່ານໃນຍາມຕົ້ນນັ້ນເອງ

ຜູ້ສ້າງເລື່ອງຂີ້ຕົວະນີ້ ໄດ້ອ້າງໃນຄໍາສັ່ງເສຍນີ້ຫຼາຍໆ ສິ່ງຫຼາຍໆ ຢ່າງ; ເຊິ່ງມັນເປັນການຂີ້ຕົວະໂກຫົກທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຄວາມຜິດທີ່ເປີດເຜີຍທີ່ສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຕືອນທ່ານ

ກ່ຽວກັບມັນໃນໄວໆ ນີ້ໃນຄຳວ່ານີ້, ອິນຊາອັລລຳຫ໌, ແລະ ແທ້ຈິງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນກ່ຽວກັບມັນໃນຫລາຍປີທີ່ຜ່ານມາ, ແລະ ໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ວ່າມັນເປັນການຂີ້ຕົວະໂກຫົກທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຄວາມຜິດທີ່ເປີດເຜີຍທີ່ສຸດ, ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານສິ່ງພິມສະບັບຫລ້າສຸດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າກໍລົງເລໃຈທີ່ຈະຂຽນກ່ຽວກັບມັນ, ຍ້ອນຄວາມຊັດເຈນຂອງຄວາມຜິດຂອງມັນ, ແລະ ຄວາມກ້າຫານອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງຜູ້ສ້າງເລື່ອງຂີ້ຕົວະນັ້ນໃນການໂກຫົກ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄິດວ່າຄວາມຜິດຂອງມັນຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈພຽງເລັກນ້ອຍ, ຫຼື ມີທຳມະຊາດທີ່ດີງາມ, ແຕ່ເພິ່ນອາດຫາຍທ່ານ ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຂ້ອຍຊາບວ່າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ແຜ່ຫຼາຍໃນໝູ່ຜູ້ຄົນ, ພວກເຂົາໄດ້ສົ່ງຕໍ່ກັນ ແລະ ມີບາງສ່ວນທີ່ເຊື່ອມັນ; ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້ອຍຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນໜ້າທີ່ຂອງຄົນເຊັ່ນຂ້ອຍທີ່ຕ້ອງໄດ້ຂຽນຊີ້ແຈງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ເພື່ອຊີ້ແຈງເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງມັນ ແລະ ວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນການອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນຕໍ່ທ່ານສາດສະດາທູດຂອງອັລລຳຫ໌ ﷺ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີໃຜຫຼົງເຊື່ອໃນສິ່ງນັ້ນ. ແລະ ບັນດາຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສັດທາ, ຫຼື ບັນດາຜູ້ມີທຳມະຊາດອັນບໍລິສຸດ ແລະ ສະຕິບັນຍາທີ່ຖືກຕ້ອງ ທີ່ໄດ້ໂຕ່ຕອງພິຈາລະນາມັນ; ຍ່ອມຮູ້ວ່າມັນເປັນຄຳວ່າຕົວະ ແລະ ການອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນໃນຫຼາຍໆ ດ້ານ.

ແລະ ແທ້ຈິງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖາມຍາດຕິເພິ່ນອາດຫາຍຄົນຂອງທ່ານໄຊຄ໌ ອະຫມັດ ກ່ຽວກັບຄຳສັ່ງເສຍນີ້ທີ່ເປັນການສ້າງເລື່ອງຂຶ້ນເພື່ອໃສ່ຮ້າຍເພິ່ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງຕອບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ວ່າມັນເປັນການຕົວະໃສ່ທ່ານໄຊກ ອະຫມັດ, ແລະ ວ່າເພິ່ນບໍ່ໄດ້ກ່າວມັນເລີຍ. ແລະ ທ່ານໄຊຄ໌ ອະຫມັດທີ່ກ່າວມານັ້ນໄດ້ເສຍຊີວິດໄປ

ດົນແລ້ວ, ແລະ ຖ້າຫາກເຮົາສົມມຸດວ່າ ທ່ານໄຊຄ໌ ອະຫມັດທິກ່າວມານັ້ນ, ຫຼື ຜູ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າເພິ່ນ, ໄດ້ອ້າງວ່າຕົນໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ෋ ໃນຄວາມຝັນ ຫຼື ໃນຍາມຕົ້ນ, ແລະ ເພິ່ນໄດ້ສັ່ງເສຍລາວດ້ວຍຄໍາສັ່ງເສຍນີ້, ພວກເຮົາກໍ່ຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າລາວເປັນຜູ້ທີ່ເວົ້າຂີ້ຕົວະ, ຫຼື ຜູ້ທີ່ກ່າວກັບລາວນັ້ນຄືໄຊຕອນ, ບໍ່ແມ່ນທ່ານສາດສະດາທູດ ෋ ດ້ວຍເຫດຜົນຫລາຍປະການດັ່ງນີ້:

ປະການທໍາອິດ: ທ່ານນະບີ ຊັລລ໌ລ໌ຮຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລໍາ ບໍ່ສາມາດຖືກເຫັນໄດ້ໃນຍາມຕົ້ນ ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງທ່ານ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມຈາກກຸ່ມຄົນໄງ່ຈໍາ ຂອງພວກຊູຟີທີ່ອ້າງວ່າຕົນໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ຊັລລ໌ລ໌ຮຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລໍາ ໃນຍາມຕົ້ນ, ຫຼື ວ່າທ່ານໄດ້ມາຮ່ວມໃນງານເມົາລົດ, ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນນັ້ນ; ແນ່ນອນວ່າຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫຼົງຜິດຢ່າງຮ້າຍແຮງ, ແລະ ໄດ້ຖືກປົກປິດຄວາມຈິງຢ່າງສັ້ນເຊິ່ງ, ແລະ ໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຄວາມຜິດພາດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະ ໄດ້ຝາຜົນຕໍ່ຄໍາພີອັລກຸຣອານ ແລະ ສຸນນະຫັ, ແລະ ມະຕິເອກະພາບຂອງບັນດາຜູ້ຮູ້; ເພາະວ່າບັນດາຄົນຕາຍນັ້ນຈະອອກຈາກກຸໂບຣຂອງພວກເຂົາໃນວັນກົຍາມະຫັເທົ່ານັ້ນ, ບໍ່ແມ່ນໃນໂລກດຸນຍານີ້. ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ກ່າວສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນຄົນຂີ້ຕົວະຢ່າງຊັດເຈນ, ຫຼື ເປັນຜູ້ທີ່ຜິດພາດທີ່ຖືກເຮັດໃຫ້ສັບສົນ, ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງທີ່ບັນດາຄົນລຸ້ນກ່ອນທີ່ຊອບທໍາໄດ້ຮູ້ ແລະ ທີ່ບັນດາສໍາຫາບະຫັຂອງທ່ານຮໍຊູລ ລຸລ໌ລ໌ຫັ ෋ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕາມພວກເຂົາດ້ວຍຄຸນນະທໍາໄດ້ດໍາເນີນຕາມ, ດັ່ງຄໍາດໍາລັດຂອງພຣະອົງອັລລໍາຫັທີ່ວ່າ:

(ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٧﴾)

{ຫຼັງຈາກນັ້ນ ແທ້ຈິງພວກເຈົ້າຕ້ອງຕາຍຢ່າງແນ່ນອນ}
{ແລ້ວແທ້ຈິງ ພວກເຈົ້າຈະຖືກໃຫ້ຜົນຄົນຊົບຂຶ້ນມາໃນວັນກຶຍາມະຫັ} [ອັລ-ມຸມິນູນ: 15, 16] ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ».

«ຂ້ອຍເປັນຄົນທຳອິດທີ່ແຜ່ນດິນຈະແຍກອອກຈາກ ໃນວັນກຶຍາມະຫັ, ແລະ ຂ້ອຍເປັນຜູ້ຊະຟາອະຫັຄົນທຳອິດ ແລະ ເປັນຄົນທຳອິດທີ່ການຊະຟາອະຫັຖືກຕອບຮັບ». ແລະ ໂອງການຕ່າງ ໆ ແລະ ຫະດີຊ ໃນຄວາມໝາຍທຳນອງນີ້ມີຢູ່ຫຼວງຫຼາຍ.

ປະການທີ່ສອງ: ທ່ານນະບີ ສັລລັລລຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລາ ຈະບໍ່ກ່າວຄຳທີ່ຂັດກັບຄວາມຈິງ, ບໍ່ວ່າໃນຂະນະທີ່ທ່ານຫຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຫຼື ຫລັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ, ແລະ ຄຳສັ່ງເສຍບົດນີ້ກໍ່ຂັດກັບບົດບັນຍັດຂອງທ່ານຢ່າງຊັດເຈນ, ດ້ວຍເຫດຜົນຫລາຍປະການ -ດັ່ງທີ່ຈະກ່າວຕໍ່ໄປ-, ແລະ ທ່ານ ຣໍຊູລ ຊໍລລັລລຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລາ ນັ້ນອາດຈະຖືກເຫັນໃນຄວາມຜັນໄດ້, ໃຜກໍ່ຕາມທີ່ເຫັນທ່ານໃນຄວາມຜັນຕາມຮູບລັກສະນະອັນມີກຽດຂອງທ່ານ, ຜູ້ນັ້ນກໍ່ໄດ້ເຫັນທ່ານແທ້ແລ້ວ; ເພາະວ່າໄຊຕອນບໍ່ສາມາດຈຳແດງກາຍໃນຮູບຂອງທ່ານນະບີໄດ້, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫະດີຊທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີກຽດ. ແຕ່ທະວ່າ, ປະເດັນສຳຄັນທັງໝົດແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບການສັດທາຂອງຜູ້ທີ່ຜັນ, ຄວາມສັດຊື່ຂອງລາວ, ຄວາມຍຸດຕິທຳ, ຄວາມຈິຈຳທີ່ແມ່ນຍຳ, ການຍຶດໝັ້ນໃນສາສະໜາ ແລະ ຄວາມຊື່ສັດໄວ້ວາງໃຈຂອງລາວ, ແລະ ວ່າລາວໄດ້ເຫັນທ່ານນະບີ ﷺ ໃນຮູບລັກສະນະທີ່ແທ້ຈິງຂອງ

ເຜີນ ຫຼື ໃນຮູບລັກສະນະອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນ.

ແລະ ຫາກມີຫະດີສຈາກທ່ານນະບີ ﷺ ທີ່ທ່ານໄດ້ກ່າວໃນຂະນະທີ່ເຜີນຍັງມີຊີວິດຢູ່, ໂດຍບໍ່ຜ່ານສາຍລາຍງານຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້, ທ່ຽງທ່າ ແລະ ມີຄວາມຈຳຈຳທີ່ແມ່ນຍ່າ ກໍ່ຈະບໍ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ຈະຖືກບໍ່ນຳມາເປັນຫຼັກຖານ, ຫຼື ຫາກມາຈາກສາຍລາຍງານຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຈຳຈຳທີ່ແມ່ນຍ່າ, ແຕ່ມັນຂັດແຍ້ງກັບບົດລາຍງານຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈຳຈຳດີກວ່າ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້ຫຼາຍກວ່າ ໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ສາມາດລວມທັງສອງບົດລາຍງານເຂົ້າກັນໄດ້, ເມື່ອນັ້ນ ບົດລາຍງານໜຶ່ງກໍ່ຈະຖືກຍົກເລີກ ແລະ ບໍ່ຖືກປະຕິບັດຕາມ, ແລະ ອີກບົດລາຍງານໜຶ່ງເປັນໂຕມາຍົກເລີກ ແລະ ຖືກປະຕິບັດຕາມ, ຫາກເປັນໄປໄດ້ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂອງມັນ, ແລະ ຖ້າຫາກບໍ່ສາມາດລວມ ຫຼື ຍົກເລີກໄດ້ ກໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລະຖິ້ມບົດລາຍງານຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຈຳຈຳດ້ອຍກວ່າ ແລະ ມີຄວາມທ່ຽງທ່ານ້ອຍກວ່າ, ພ້ອມທັງຕັດສິນວ່າມັນເປັນບົດລາຍງານທີ່ຜິດປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ນຳມາປະຕິບັດ.

ແລ້ວຈະເປັນເຊັ່ນໃດກັບຄຳສັ່ງເສຍທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ໄດ້ຖ່າຍທອດມັນມາຈາກທ່ານອໍລູລຂອງອັລລໍຫໍ ຊັລລໍລໍຮຸ ອະໄລຣີ ວະສັລລໍ, ທັງບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຫນ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຄວາມຊື່ສັດຂອງລາວ. ໃນສະພາບເຊັ່ນນີ້, ມັນສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຖືກປະຕິເສດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການໃສ່ໃຈ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນຄຳສັ່ງເສຍນັ້ນຈະບໍ່ມີສິ່ງໃດຂັດກັບບົດບັນຍັດສາສະໜາກໍ່ຕາມ. ແລ້ວຈະຍິ່ງເປັນເຊັ່ນໃດອີກ ຖ້າຫາກຄຳສັ່ງເສຍນັ້ນປະກອບໄປດ້ວຍຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເປັນໄມຄະຂອງມັນ, ແລະ ວ່າມັນເປັນການອຸປະໂລກຂຶ້ນມາໃສ່ອໍລູລຂອງອັລລໍຫໍ ຊັລລໍ

ລ່ວຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລລາ, ແລະ ຍັງປະກອບດ້ວຍການບັນຍັດສາສະໜາທີ່ອັລລຳຫັບໄດ້ຊົງອະນຸຍາດອີກ?

ແລະ ທ່ານນະບີ ﷺ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَّبِعُوا مَفْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

« ຜູ້ໃດທີ່ກ່າວອ້າງຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກ່າວ, ກໍຈົ່ງຈັບຈອງບ່ອນນັ່ງຂອງລາວໃນໄຟນະລົກເຖິດ » ແລະ ແທ້ຈິງ ຜູ້ທີ່ອຸປະໂຫຼກຄຳສັ່ງເສຍນີ້ ໄດ້ກ່າວອ້າງຕໍ່ທ່ານສາດສະດາທູດຂອງອັລລຳຫັບ ﷺ ໃນສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ກ່າວ, ແລະ ໄດ້ເວົ້າຕົວະຕໍ່ທ່ານດ້ວຍການຕົວະທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ຮ້າຍແຮງ, ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາຈຶ່ງສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ກັບຄຳຄາດໂທດອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້, ແລະ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສົມຄວນແລ້ວສຳລັບເຂົາ ຖ້າຫາກບໍ່ຮີບຮ້ອນກັບໂຕ, ແລະ ບໍ່ປະກາດໃຫ້ຜູ້ຄົນໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຕົວະຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້ທີ່ມີຕໍ່ທ່ານສາດສະດາທູດຂອງອັລລຳຫັບ ﷺ; ເພາະວ່າ ຜູ້ທີ່ເຜີຍແຜ່ຄວາມເທັດໃນໝູ່ມະນຸດ, ແລະ ໄດ້ອ້າງວ່າມັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາ; ການກັບໂຕຂອງເຂົາຈາກສິ່ງນັ້ນຈະບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ເວັ້ນເສຍແຕ່ດ້ວຍການປະກາດ ແລະ ເປີດເຜີຍມັນອອກມາ; ຈົນກວ່າຜູ້ຄົນຈະໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງການຖອນຕົວຈາກຄຳຕົວະຂອງເຂົາ, ແລະ ການປະຕິເສດຄຳເວົ້າຂອງຕົນເອງ; ດັ່ງຄຳດຳລັດຂອງອັລລຳຫັບ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ທີ່ວ່າ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾﴾

(ແທ້ຈິງ ບັນດາຜູ້ທີ່ປິດບັງສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ປະທານລົງມາ ຈາກ

ບັນດາຫຼັກຖານອັນຊັດເຈນ ແລະ ທາງນຳ ຫຼັງຈາກທີ່ເຮົາໄດ້ຊີ້
ແຈງມັນແກ່ມວນມະນຸດໃນຄຳພີແລ້ວ, ຊົນເຜົ່ານັ້ນ ອັດລ່າຫໍຈ
ະຊົງສາບແລ່ງພວກເຂົາ ແລະ ບັນດາຜູ້ສາບແລ່ງທັງຫຼາຍກໍຈະ
ພາກັນສາບແລ່ງພວກເຂົາ)

(ນອກຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບເນື້ອກັບຕົວ ແລະ ປັບບຸງແ
ກໄຂ ແລະ ໄດ້ຊີ້ແຈງ, ຊົນເຜົ່ານັ້ນ ຂ້າຈະອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ພວ
ກເຂົາ. ແລະ ຂ້າຄືຜູ້ຊົງຮັບການກັບໂຕ, ຜູ້ຊົງເມດຕາບານີສະ
ໝີ) [ອັລ-ບະກຳຮາະຫ: 159, 160] ດັ່ງນັ້ນ ພຣະອົງຜູ້ຊົງສູງສູ່
ງ ແລະ ຍິ່ງໃຫຍ່ ໄດ້ຊົງຊີ້ແຈງໃນອົງການອັນມີກຽດນີ້ວ່າ: ຜູ້ໃດ
ທີ່ປິດບັງສິ່ງໃດໜຶ່ງຈາກສັດຈະທຳ ການກັບຕົວຂອງລາວຈາກ
ການກະທຳນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືກຕອບຮັບ ຈົນກວ່າຈະມີການປັບບຸງແ
ກໄຂ ແລະ ການຊີ້ແຈງໃຫ້ເປັນທີ່ປະຈັກ, ແລະ ອັດລ່າຫໍ ໄດ້ຊົງເຮັດ
ໃຫ້ສາດສະໜາສົມບູນແລ້ວແກ່ບວງຂ້າຂອງພຣະອົງ, ແລະ
ໄດ້ຊົງໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງສົມບູນແກ່ພວກເຂົາ ໂ
ດຍການສົ່ງສາດສະດາທູດຂອງພຣະອົງ ທ່ານນະບີມູຮຳມັດ ﷺ,
ພ້ອມກັບສິ່ງທີ່ອັດລ່າຫໍໄດ້ຊົງປະທານລົງມາແກ່ທ່ານ ເຊິ່ງເປັນ
ບົດບັນຍັດທີ່ສົມບູນ, ແລະ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເອົາທ່ານກັບຄືນໄ
ປ ຈົນກວ່າການເຮັດໃຫ້ສົມບູນ ແລະ ການຊີ້ແຈງຈະສຳເລັດລົງ
ງ, ດັ່ງທີ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ໄດ້ດຳລັດໄວ້ວ່າ:

{...أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

{...دِينًا}

(...ມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງພວກທ່ານສົມບູນແ
ລ້ວ ແລະ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂປດປານຂອງເຮົາສົມບູນ ເຮົາເລືອ
ກໃຫ້ອິສລາມເປັນສາສະໜາຂອງພວກທ່ານ...)

[ອັລ-ມາອີດະຫຼ້າ: 3]

ສ່ວນຜູ້ທີ່ອຸປະໂຫຼກຄຳສັ່ງເສຍນີ້ຂຶ້ນມາ ແມ່ນໄດ້ບາກົດຕົວໃນສະຕະວັດທີສິບສີ່, ໂດຍຕ້ອງການທີ່ຈະປອມແບງສາສະຫນາໃໝ່ຂຶ້ນມາເພື່ອຫຼອກລວງຜູ້ຄົນ, ເລີ່ມກຳນົດວ່າຜູ້ໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດຂອງລາວຈະໄດ້ເຂົ້າສະຫວັນ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດບັນຍັດຂອງລາວກໍຈະຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າສະຫວັນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເຂົ້ານະລົກ, ແລະ ລາວຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງເສຍນີ້ ທີ່ລາວໄດ້ອຸປະໂຫຼກຂຶ້ນມາ ມີຄວາມອົ່ງໃຫຍ່ ແລະ ປະເສີດກວ່າຄຳພີອັລກຸຣອານ, ໂດຍລາວໄດ້ອຸປະໂຫຼກໃນນັ້ນວ່າ: ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ຂຽນມັນ ແລະ ສົ່ງມັນຈາກເມືອງຫນຶ່ງໄປສູ່ອີກເມືອງຫນຶ່ງ, ຫຼື ຈາກບ່ອນຫນຶ່ງໄປສູ່ອີກບ່ອນຫນຶ່ງ; ຈະຖືກສ້າງວັງຫຼັງຫນຶ່ງໃຫ້ແກ່ລາວໃນສວນສະຫວັນ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຂຽນມັນ ແລະ ບໍ່ສົ່ງມັນອອກໄປ ກໍຈະຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊະຟາອະຫຼ້າຂອງທ່ານນະບີ ﷺ ໃນວັນກີຢາມະຫຼ້າ, ແລະ ນີ້ຄືການຕົວະທີ່ຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຫຼັກຖານອັນຊັດເຈນທີ່ສຸດ ຕໍ່ຄວາມບໍ່ຈົງຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້, ພ້ອມທັງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂາດຄວາມລະອາຍ ແລະ ຄວາມກ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງໃນການຕົວະຂອງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນຂຶ້ນມາ; ເພາະວ່າ ຜູ້ທີ່ຄັດລອກພຣະຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະ ສົ່ງມັນຈາກເມືອງຫນຶ່ງໄປຍັງອີກເມືອງຫນຶ່ງ, ຫລື ຈາກສະຖານທີ່ຫນຶ່ງໄປຍັງອີກສະຖານທີ່ຫນຶ່ງ; ກໍຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນບຸນອັນປະເສີດນີ້ ຖ້າຫາກລາວບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳພີອັລກຸຣອານ, ແລ້ວຜູ້ທີ່ຂຽນເລື່ອງຕົວະນີ້ຂຶ້ນມາ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ມັນຈາກເມືອງຫນຶ່ງໄປຍັງອີກເມືອງຫນຶ່ງຈະໄດ້ຮັບມັນໄດ້ແນວໃດ? ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳພີອັລກຸຣອານ ແລະ ບໍ່ໄດ້ສົ່ງມັນຈາກເມືອງຫນຶ່ງໄປສູ່ອີກເມືອງຫນຶ່ງ, ກໍຈະບໍ່ຖືກຕັດ

ດສິດອອກຈາກການຊະຟາອະຫິຂອງນະບີ ﷺ ຖ້າຫາກວ່າລາວ ບັນຜົນສັດທາຕໍ່ທ່ານ, ແລະ ປະຕິບັດຕາມບົດບັນຍັດຂອງທ່ານ . ການສ້າງເລື່ອງຕົວະພຽງຂໍ້ດຽວໃນຄໍາສັ່ງເສຍນີ້ ກໍພຽງພໍແລ້ວ ວ່າທີ່ຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງມັນ, ທັງຄວາມຕົວະໂກຫົກ, ຄວາມບໍ່ມີຢາງອາຍ, ຄວາມໂງ່ຈ້າ ແລະ ຄວາມຫ່າງເຫີນຂອງຜູ້ເຜີຍແຜ່ມັນ ຈາກການຮັບຮູ້ໃນແນວທາງອັນຖືກຕ້ອງທີ່ສາດສະດາທູດ ໄດ້ນຳມາ.

ໃນຄໍາສັ່ງເສຍນີ້ - ນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາ - ຫຍັງມີເລື່ອງອື່ນໆ ອີກ, ເຊິ່ງທັງໝົດນີ້ລ້ວນແຕ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການຕົວະຂອງມັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ສ້າງເລື່ອງຂຶ້ນມາຈະສາບານເປັນຮ້ອຍເປັນພັນຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງມັນ, ແລະ ຈະຂໍດູອາໃຫ້ຕົນເອງ ປະສົບກັບການລົງໂທດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ແລະ ຕໍ່ຕ້ອຍທີ່ສຸດ ເພື່ອຢືນຢັນວ່າລາວເວົ້າຈິງກໍຕາມ; ລາວກໍບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ເວົ້າຈິງ, ແລະ ຄໍາເວົ້ານັ້ນກໍບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ແຕ່ຂໍສາບານຕໍ່ອັລລຳ, ແລ້ວຂໍສາບານຕໍ່ອັລລຳອີກຄັ້ງ, ວ່າມັນຄືຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ໜ້າລັງກຽດທີ່ສຸດ, ແລະ ພວກເຮົາຂໍໃຫ້ອັລລຳ ຜູ້ຊົງມະຫາບໍລິສຸດ ແລະ ບັນດາມະລາອີກະຫີທີ່ສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາ ເປັນພະຍານ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍຕາມໃນໝູ່ຊາວມຸສລິມທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ບົດຂຽນນີ້ - ນີ້ຄືການປະຈັກພະຍານທີ່ພວກເຮົາຈະນຳໄປພິບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ຜູ້ຊົງກຽດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່- ວ່າຄໍາສັ່ງເສຍນີ້ຄືການຕົວະ ແລະ ການອຸປະໂຫລກຂຶ້ນຕໍ່ທ່ານສາດສະນະທູດຂອງອັລລຳ ﷺ, ຂໍອັລລຳຊົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ອຸປະໂຫລກມັນຂຶ້ນມາຈົ່ງໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ ແລະ ຂໍພຣະອົງຊົງຈັດການກັບລາວຕາມທີ່ລາວສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບ.

ແລະ ສິ່ງທີ່ຊີ້ບົງບອກເຖິງຄວາມເປັນເທັດຂອງຄໍາສັ່ງເສຍ
ນີ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງມັນ ນອກເໜືອຈາກທີ່ກ່າວມາ
ແລ້ວນັ້ນ, ກໍຄື ບັນດາເລື່ອງຕ່າງໆ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກເນື້ອໃນ
ຂອງມັນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້, ເຊິ່ງໃນນັ້ນກໍມີ:

ເລື່ອງທີ່ໜຶ່ງ; ຄືຄໍາກ່າວທີ່ວ່າ: (ເພາະວ່າໃນລະຫວ່າງວັນສຸ
ກ ຫາ ວັນສຸກ ມີຜູ້ເສຍຊີວິດໜຶ່ງແສນຫົກໜຶ້ນຄົນ ໃນສະພາ
ບທີ່ບໍ່ໄດ້ນັບຖືສາສະໜາອິສລາມ); ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມ
ຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ຊ້ອນເລັ້ນ, ແລະ ທ່ານນະບີ ຊໍລັລໍລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັ
ລວ່າ ນັ້ນ ການລົງວະຫຼັກໄດ້ຢຸດຕິລົງແລ້ວຫຼັງຈາກການເສຍຊີ
ວິດຂອງທ່ານ, ເຊິ່ງໃນຂະນະທີ່ທ່ານຍັງມີຊີວິດຢູ່ທ່ານກໍບໍ່ຮູ້ເຖິງ
ສິ່ງທີ່ຊ້ອນເລັ້ນ, ແລ້ວຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້
ເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ; ດັ່ງທີ່ອັລລໍຮຸ ພຣະຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

{قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ...}

(ຈົ່ງກ່າວເຖິງ ມູຮໍາມັດ ວ່າຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ກ່າວແກ່ພວກທ່ານ
ວ່າ ຂ້ອຍມີຄັງສົມບັດຂອງອັລລໍຮຸ ແລະ ຂ້ອຍກໍບໍ່ຮູ້ສິ່ງເລັ້ນລັບ
...) [ສູຣາະຫໍ ອັນອາມ : 50]. ແລະ ໃນໂອກາດຂອງອັລລໍຮຸ ໄດ້
ກ່າວວ່າ:

{قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...}

(ຈົ່ງກ່າວເຖິງ ມູຮໍາມັດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນຊັ້ນຝ້າທັງຫລາຍ ແລະ
ໃນແຜ່ນດິນ ທີ່ຈະຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ຢູ່ເໜືອຍານວິໄສນອກເໜືອຈາ
ກພຣະອົງອັລລໍຮຸ...) [ສູຣາະຫໍ ອັລ-ນໍາລຸ: 65], ໃນລາຍງານຫ
ະດີຊື່ທີ່ຊ້ຳຮືທຈາກທ່ານນະບີ ຊໍລັລໍລໍຮຸ ອະໄລຮີ ວະສັລວ່າ ທ່ານ
ໄດ້ກ່າວວ່າ:

«يَدَّادُ رِجَالٍ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَذَرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: {وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ} فَلَمَّا تَوَقَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ» [المائدة: ١١٧].

«ຜູ້ຊາຍຈຳນວນໜຶ່ງຈະຖືກຂັບໄລ່ອອກໄປຈາກບໍ່ນ້ຳຂອງ ຂ້ອຍໃນວັນກີຍາມະຫັ, ແລ້ວຂ້ອຍກໍ່ຈະກ່າວວ່າ: ໂອ້ ພຣະຜູ້ເປັນ ນເຈົ້າຂອງຂ້ອຍເອີຍ! ສະຫາຍຂອງຂ້ອຍ, ສະຫາຍຂອງຂ້ອຍ, ແລ້ວຈະຖືກກ່າວແກ່ຂ້ອຍວ່າ: ແທ້ຈິງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ດອກວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ອຸປະໂຫຼກສິ່ງໃດຂຶ້ນມາໃໝ່ຫຼັງຈາກເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ອຍຈຶ່ງ ກ່າວເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ບ່າວຜູ້ຊອບທຳໄດ້ກ່າວວ່າ: (ແລະ ຂ້າພະອົງ ເປັນພະຍານເໜືອພວກເຂົາ ຕາບໃດທີ່ຂ້າພະອົງຍັງຢູ່ໃນທ່າ ມກາງພວກເຂົາ, ຄັນເມື່ອພຣະອົງໄດ້ເອົາຊີວິດຂ້ານ້ອຍໄປ ພຣະ ອົງກໍ່ເປັນຜູ້ຊົງເຜົ່າຕິດຕາມພວກເຂົາ ແລະ ພຣະອົງເປັນຜູ້ ຊົງເປັນພະຍານເໜືອທຸກສັບພະສິ່ງ) [ອັລ-ມາອິດະຫ: 117]».

ເລື່ອງທີ່ສອງ: - ຈາກບັນດາສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້, ແລະ ອີນຢັນວ່າມັນເປັນການຂີ້ຕົວະ -: ຄືຄຳກ່າວໃນນັ້ນທີ່ວ່າ: (ຜູ້ໃດທີ່ຂຽນມັນ ແລະ ລາວເປັນຄົນຍາກຈົນ ອັດລໍ່ຈະຊົງເຮັດໃຫ້ລາວຮັ່ງມີ, ຫຼື ເປັນຄົນມີໜີ້ສິນ ອັດລໍ່ຈະຊົງຊົດໃຊ້ໜີ້ສິນຂອງລາວໃຫ້, ຫຼື ມີບາບຕິດໃຕ ອັດລໍ່ຈະຊົງອະໄພໂທດໃຫ້ແກ່ລາວ ແລະ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວ ດ້ວຍຄວາມສິລິມຸງຄຸນຂອງຄຳສັ່ງເສຍນີ້) ແລະ ອື່ນໆ ຈົນຈົບ. ແລະ ນີ້ຄືການເວົ້າຕົວະທີ່ໃຫຍ່ຫລວງທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຫຼັກຖານທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດຕໍ່ການຕົວະຂອງຜູ້ທີ່ສ້າງເລື່ອງຂຶ້ນມາ, ແລະ ການຂາດຄວາມລະອາຍຂອງລາວຕໍ່ອັດລໍ່ ແລະ ຕໍ່ປວງບ່າວຂອງພຣະ

ອົງ; ເພາະວ່າບັນຫາ ສາມປະການນີ້ຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນພຽງແຕ່ການຂຽນຄໍາພິກຸສອານອັນຊົງກຽດ, ແລ້ວມັນຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດສໍາລັບຜູ້ທີ່ຂຽນຄໍາສັ່ງສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງນີ້? ແທ້ຈິງແລ້ວສິ່ງທີ່ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍຜູ້ນີ້ຕ້ອງການກໍ່ຄື ການສ້າງຄວາມສັບສົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄົນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຜູກພັນຢູ່ກັບຄໍາສັ່ງເສຍນີ້; ຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະຂຽນມັນໄວ້ ແລະ ຍຶດຕິດຢູ່ກັບຄວາມປະເສີດທີ່ຖືກອ້າງຂຶ້ນມານີ້, ແລະ ລະຖິ້ມບັນດາແນວທາງທີ່ອັດລ່າຫໍ້ໄດ້ວາງເປັນບົດບັນຍັດໄວ້ໃຫ້ແກ່ບວງບ່າວຂອງພຣະອົງ, ເຊິ່ງພຣະອົງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ມັນເປັນສິ່ງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຮັ່ງມີ, ການຊໍາລະໜີ້ສິນ ແລະ ການອະໄພໂທດໃນບາບຕ່າງໆ, ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ອັດລ່າຫໍ້ໃຫ້ພົ້ນຈາກສາເຫດຕ່າງໆ ແຫ່ງຄວາມເສື່ອມເສຍ, ການເຊື່ອຟັງຕາມອາລົມໄຜ່ຕ່ຳ ແລະ ໄຊຕອນ.

ເລື່ອງທີ່ສາມ: -ຈາກບັນດາປະການທີ່ຊີ້ບອກເຖິງຄວາມເປັນໄມຄະຂອງຄໍາສັ່ງເສຍນີ້-, ຄືຄໍາກ່າວໃນນັ້ນທີ່ວ່າ: (ແລະຜູ້ໃດຈາກບ່າວຂອງອັດລ່າຫໍ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນ; ໃບໜ້າຂອງລາວຈະມີດດຳທັງໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ). ແລະ ນີ້ກໍ່ເຊັ່ນກັນ, ຖືເປັນການຕົວະທີ່ຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຫຼັກຖານທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຄໍາສັ່ງເສຍນີ້ ແລະ ການຕົວະຂອງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນຂຶ້ນມາ. ມັນຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດໃນສະຕິບັນຍາຂອງຄົນທີ່ມີເຫດຜົນ ທີ່ຈະຂຽນຄໍາສັ່ງເສຍນີ້ ທີ່ຊາຍນິລະນາມຄົນໜຶ່ງໄດ້ນຳມາໃນສັດຕະວັດທີສິບສີ່, ໂດຍສ້າງເລື່ອງໃສ່ຮ້າຍຕໍ່ທ່ານສາດສະນະທຸດຂອງອັດລ່າຫໍ້ ແລະ ຮຽກຮ້ອງວ່າຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຂຽນມັນ ໃບໜ້າຂອງລາວຈະດຳໃນໂລກນີ້ ແລະ ໂລກໜ້າ, ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ຂຽນມັນ ກໍ່ຈະກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີຫຼັງຈາກທີ່

ຄືຍທຸກຍາກ, ແລະ ຈະປອດຈາກໜີ້ສິນຫຼັງຈາກທີ່ມັນໄດ້ສະສົມທັບຖົມ, ແລະ ຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໃນບາບທີ່ລາວໄດ້ກະທຳ!

ມະຫາບະລິສຸດແດ່ພຣະອົງ! ນີ້ຄືການໃສ່ຮ້າຍບ້າຍສີອັນໃຫຍ່ຫຼວງ!!

ແລະ ແທ້ຈິງ ຫຼັກຖານ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຕ່າງກໍ່ເປັນພະຍານເຖິງການຕົວະຂອງຜູ້ກຸເລື້ອງນີ້ຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມອາດຫານອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງລາວຕໍ່ອັລລຳຫໍ້, ຕະຫຼອດຈົນຄວາມໄຮ້ຢາງອາຍຂອງລາວຕໍ່ອັລລຳຫໍ້ ແລະ ຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດ. ເຫຼົ່ານີ້ຄືປະຊາຊາດຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນມັນ, ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ດຳຄຳລົງ, ແລະ ທີ່ນີ້ກໍ່ມີກຸ່ມຄົນຈຳນວນມະຫາສານທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ຈຳນວນໄດ້ນອກຈາກອັລລຳຫໍ້ ທີ່ໄດ້ຂຽນມັນຫຼາຍຄັ້ງຫຼາຍຄາວ, ແຕ່ໜີ້ສິນຂອງພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຊຳລະ, ແລະ ຄວາມທຸກຍາກຂອງພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝົດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຂໍຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ອັລລຳຫໍ້ ໃຫ້ພົ້ນຈາກການອ່ຽງເອນຂອງຫົວໃຈ, ແລະ ຈາກມົນທົນຂອງບາບກຳທັງຫຼາຍ. ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຜົນຕອບແທນເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນສິ່ງທີ່ບົດບັນຍັດອັນລົງກຽດບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ຂຽນຄຳພີທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ອີ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ເຊິ່ງກໍ່ຄື ພຣະຄຳພີອັລກູຣອານ, ແລ້ວມັນຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດກັບຜູ້ທີ່ຂຽນຄຳສັ່ງເສຍທີ່ຖືກກຸຂຶ້ນມາ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຄວາມບໍ່ຈິ່ງຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ປະໂຫຍກຈຳນວນຫຼາຍທີ່ເປັນການປະຕິເສດສັດທາ. ມະຫາບໍລິສຸດແດ່ອັລລຳຫໍ້!! ພຣະອົງລົງມືຄວາມອົດກັ້ນພຽງໃດຕໍ່ຜູ້ທີ່ບັງອາດກ່າວຕົວະຕໍ່ພຣະອົງ.

ເລື່ອງທີສີ່: -ຈາກບັນດາເລື່ອງທີ່ຊັບອກວ່າ ຄຳສັ່ງເສຍນີ້ເປັນໂມຄະທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຄວາມເທັດທີ່ຊັດເຈນທີ່ສຸດ:- ຄືຄຳກ່າວຂອງລາວໃນນັ້ນທີ່ວ່າ: (ແລະ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນມັນ ຈະລອດພົ້ນຈ

າກການລົງໂທດຂອງໄຟນະລົກ, ແລະ ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດມັນ ກໍ່ໄດ້
ຕົກສາສະໜາແລ້ວ), ແລະ ອັນນີ້ກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ເປັນຄວາມ
ບັງອາດຕໍ່ການຂີ້ຕົວະໂກຫົກທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ, ແລະ ເປັນຄວາມ
ໂມຄະທີ່ຊົ່ວຊ້າທີ່ສຸດ, ໂດຍທີ່ຜູ້ອຸປະໂຫລກຜູ້ນີ້ໄດ້ຮຽກຮ້ອງ
ຜູ້ຄົນທັງໝົດ ໃຫ້ເຊື່ອຖືໃນການອຸປະໂຫລກຂອງລາວ, ແລະ ໄດ້
ກ່າວອ້າງວ່າດ້ວຍສິ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈະລອດພົ້ນຈາກການລົງ
ໂທດແຫ່ງໄຟນະລົກ, ແລະ ຜູ້ໃດກໍ່ຕາມທີ່ປະຕິເສດມັນກໍ່ຈະກາຍ
ເປັນຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ, ຂໍສາບານຕໍ່ອັລລຳຫໍ້, ຄົນຂີ້ຕົວະຜູ້
ນີ້ໄດ້ອຸປະໂຫລກຄວາມຕົວະອັນໃຫຍ່ຫລວງຂຶ້ນຕໍ່ອັລລຳຫໍ້, ແລະ
ຂໍສາບານຕໍ່ອັລລຳຫໍ້, ລາວໄດ້ກ່າວສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ, ແທ້
ຈິງ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນສິ່ງນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນແຫລະຄືຜູ້ທີ່ສົມຄວນທີ່ຈະຕົກສາ
ສະໜາ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ປະຕິເສດມັນ; ເພາະວ່າສິ່ງນັ້ນແມ່ນການ
ອຸປະໂຫລກ, ເປັນສິ່ງທີ່ໂມຄະ ແລະ ເປັນການຂີ້ຕົວະທີ່ບາສະຈາ
ກຮາກຖານຂອງຄວາມຈິງ, ແລະ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຂໍເອົາອັລລຳ
ຫໍ້ເປັນພະຍານວ່າ ສິ່ງນັ້ນເປັນການຂີ້ຕົວະ, ແລະ ຜູ້ທີ່ອຸປະໂຫ
ລກມັນຂຶ້ນມາກໍ່ເປັນຄົນຂີ້ຕົວະ ຫຼອກຫລວງ, ລາວຕ້ອງການ
ທີ່ຈະວາງບົດບັນຍັດໃຫ້ແກ່ມະນຸດໃນສິ່ງທີ່ອັລລຳຫໍ້ບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸ
ຍາດ, ແລະ ນຳເອົາສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາສະໜາເຂົ້າ
ມາໃນສາສະໜາຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ອັລລຳຫໍ້ນັ້ນໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້
ສາສະໜາມີຄວາມສົມບູນ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວໃຫ້ແກ່ປະຊາ
ຊາດນີ້ ກ່ອນການອຸປະໂຫລກຂີ້ຕົວະນີ້ເປັນເວລາສິບສີ່ສັດຕະ
ວັດ. ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຕື່ນຕົວ: ໂອ້ ບັນດາທ່ານຜູ້ອ່ານ ແລະ ພີ່ນ້ອງ
ທັງຫຼາຍ, ແລະ ພວກທ່ານຈົ່ງລະວັງການເຊື່ອໃນຄຳເວົ້າທີ່ຖືກ
ອຸປະໂຫລກຂຶ້ນມາເຊັ່ນນີ້, ແລະ ຢ່າໃຫ້ມັນແຜ່ຫຼາຍໃນທ່າມກາງ
ພວກທ່ານ, ເພາະ ແທ້ຈິງສັດຈະທຳນັ້ນມີລັດສະໝີ ເຊິ່ງຈະບໍ່

ສັບສົນແກ່ຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາມັນ, ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງສະແຫວງຫາສັດ
ຈະທຳພ້ອມກັບຫຼັກຖານຂອງມັນ, ແລະ ຈົ່ງຖາມບັນດາຜູ້ມີຄ
ວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນຂໍ້ສົງໄສແກ່ພວກທ່ານ, ແລະ ຢ່າໄດ້
ຫຼົງເຊື້ອໃນຄຳສາບານຂອງບັນດາຄົນຂີ້ຕົວະ, ເພາະແທ້ຈິງ ອົບ
ລິສ ຜູ້ຖືກສາບແຊ່ງ ໄດ້ສາບານຕໍ່ບິດາມານດາຂອງພວກທ່າ
ນ ຄື ອາດຳ ແລະ ຫະວາ, ວ່າແທ້ຈິງລາວເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນໝູ່ຜູ້ໃຫ້
ຄຳຕັກເຕືອນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈແກ່ທັງສອງ, ທັງໆ ທີ່ລາວຄຶ້ຜູ້
ທໍລະຍົດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນຜູ້ຂີ້ຕົວະທີ່ສຸດໃນໝູ່ຄົນຂີ້
ຕົວະທັງຫຼາຍ, ດັ່ງທີ່ອັລລຳໄດ້ຊົງເລົ່າເລື່ອງຂອງລາວໄວ້ ໂດຍທີ່
ພຣະອົງ ຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ສູງສົ່ງ ໄດ້ກ່າວວ່າ:

{وَقَالَتْهُمْ إِنِّي لَكُمَا لِنَ النَّاصِحِينَ}

(ແລະ ມັນໄດ້ສາບານຕໍ່ຄົນທັງສອງວ່າ “ແທ້ຈິງຂ້ອຍເປັນ
ຜູ້ແນະນຳທີ່ຈິງໃຈຕໍ່ພວກທ່ານທັງສອງ”) [ສູເຣາະຫໍ ອັລ-ອະຣໍ
ຟ: 21]. ສະນັ້ນ, ຈົ່ງລະວັງລາວ ແລະ ບັນດາຜູ້ຕິດຕາມຂອງລ
າວທີ່ເປັນຜູ້ອຸປະໂຫຼກຄວາມເທັດ, ເພາະວ່າລາວ ແລະ ພວກ
ຂ້າມີທັງການສາບານທີ່ເປັນເທັດ, ສັນຍາທີ່ທໍລະຍົດ, ແລະ ຖ້ອ
ຍຄຳທີ່ປະດັບປະດາຂຶ້ນມາ ເພື່ອການລໍ້ລວງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫຼົງ
ຜິດ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ລ່ວນສິ່ງທີ່ຜູ້ໃສ່ຮ້າຍຜູ້ນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງການ
ບາກົດຂຶ້ນຂອງບັນດາຄວາມຊົ່ວນັ້ນ; ມັນເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈິ
ງ, ແລະ ອັລ-ກຸຣອານອັນຊົງກຽດ ແລະ ຊຸນນະທໍອັນບໍລິສຸດ ກໍ່
ດັຕັກເຕືອນຈາກມັນຢ່າງທີ່ສຸດ, ແລະ ໃນທັງສອງສິ່ງນັ້ນກໍ່ມີທ
າງນຳ ແລະ ຄວາມພຽງພໍ.

ສ່ວນສິ່ງທີ່ຖືກກ່າວເຖິງກ່ຽວກັບບັນດາສັນຍານຂອງວັນສີ່
ນໂລກນັ້ນ, ບັນດາຫະດີສຂອງທ່ານສາດສະດາກໍ່ໄດ້ຊີ້ແຈງໄວ້ຢ່າງ

າງຊັດເຈນແລ້ວ, ແລະ ຄຳພີອັລກຸຣອານກໍໄດ້ກ່າວເຖິງບາງສ່ວນຂອງເລື່ອງດັ່ງກ່າວ, ສະນັ້ນ ຜູ້ໃດທີ່ຕ້ອງການຢາກຮູ້ເລື່ອງນັ້ນ ກໍສາມາດຊອກຫາໄດ້ໃນຕຳລາຫະດີຊ ແລະ ບົດປະພັນຕ່າງໆ ຂອງບັນດາຜູ້ຊົງຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສັດທາ, ແລະ ຜູ້ຄົນກໍບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນໃດໆ ຕໍ່ຄຳຊີ້ແຈງຂອງຜູ້ທີ່ສ້າງເລື່ອງຕົວະເຊັ່ນນີ້ ແລະ ການຫຼອກລວງຂອງລາວ, ພ້ອມທັງການປະປົນຄວາມຈິງເຂົ້າກັບຄວາມເທັດ. ຂໍອັລລຳຊົງຄຸ້ມຄອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກທ່ານ ແລະ ບັນດາມຸສລິມທັງໝົດ ໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງບັນດາໄຊຕອນ, ການທົດສອບຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ນຳໄປສູ່ການຫລົງທາງ, ການຫັນເຫຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ອອກນອກທາງ, ແລະ ການຫຼອກລວງຂອງບັນດາສັດຕູຂອງອັລລຳຊົງ ຜູ້ທີ່ນຳມາເຊິ່ງຄວາມເທັດ, ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ປາດຖະໜາທີ່ຈະດັບແສງສະຫວ່າງຂອງອັລລຳຊົງດ້ວຍປາກຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາສະໜາຂອງມະນຸດຊາດສັບສົນ, ແຕ່ອັລລຳຊົງນັ້ນ ຊົງເຮັດໃຫ້ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງສົມບູນ, ແລະ ຊົງຊ່ວຍເຫຼືອສາສະໜາຂອງພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າບັນດາສັດຕູຂອງອັລລຳຊົງ ຈາກເຫຼົ່າໄຊຕອນ ແລະ ພັກພວກຂອງມັນ ໃນໝູ່ຜູ້ປະຕິເສດສັດທາ ແລະ ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ຈະກຽດຊົງກໍຕາມ. ແລະ ເຮົາຂໍຕໍ່ອັລລຳຊົງ ໃຫ້ຊົງປັບປຸງແກ້ໄຂສະພາບການຕ່າງ ໆຂອງບັນດາມຸສລິມ, ແລະ ຂໍພຣະອົງໄດ້ໂປດປະທານແກ່ພວກເຂົາ ເຊິ່ງການປະຕິບັດຕາມສັດຈະທຳ, ການດຳລົງໝັ້ນຢູ່ບົນສັດຈະທຳນັ້ນ ແລະ ການກັບໂຕສູ່ອັລລຳຊົງ ຈາກບາບກຳທັງປວງ, ແທ້ຈິງພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຮັບການກັບໂຕ, ຜູ້ຊົງເມດຕາບານີຍິ່ງ, ຜູ້ຊົງອະນຸພາບເໜືອທຸກສັບພະສິ່ງ. ອັລລຳຊົງພໍພຽງສຳຫຼັບພວກເຮົາ ແລະ ພຣະອົງຄືຜູ້ຮັບມອບໝາຍທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດ, ແລະ ບໍ່ມີພ

ະລັງ ແລະ ອຳນາດໃດ ໆ ນອກຈາກອັລລຳຫ໌ ຜູ້ຊົງສູງສົ່ງ ຜູ້ຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ເທົ່ານັ້ນ.

ແລະ ມວນການສັນລະເສີນທັງປວງເປັນສິດຂອງອັລລຳຫ໌ ຜູ້ອະພິບານແຫ່ງສາກົນລະໂລກ, ຂໍ ຊໍລະວາດ ແລະ ສະລາມສັນຕິ ຈົ່ງປະສົບຕໍ່ ບ່າວ ແລະ ສາສະນະທູດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ສັດຈິງ ແລະ ເຊື້ອຖືໄດ້, ພ້ອມດ້ວຍວົງວານ, ມົດສະຫາຍ ແລະ ບັນດາຜູ້ຈະເລີນຮ້ອຍຕາມທ່ານ ດ້ວຍການປະຕິບັດຄວາມດີງາມ ຈົນເຖິງວັນແຫ່ງການຕອບແທນ.

***

lo397v4.0 - 12/04/2026

رسالة الحج والعمرة

ສານຈາກສອງສະຖານທີ່ ແຫ່ງຄວາມສັກສິດ

ເນື້ອຫາຄໍາແນະນໍາທາງສາສະຫນາ
ສໍາຫຼັບຜູ້ທີ່ເດີນທາງສູ່ມັສຍິດອັລຫະຣອມ
ແລະ ມັສຍິດອັນນະບະວີ ໃນພາສາຕ່າງໆ

